

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

5^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της την 10 Φεβρουαρίου 2021 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Οικονόμου Πρόεδρος-Εισηγητής Σταυρούλα Κουρή και Ευαγγελία Μιχολίτση, Μέλη.

Για να εξετάσει την με ΓΑΚ Α.Ε.Π.Π. 71/08-01-2021 Προδικαστική Προσφυγή του Οικονομικού Φορέα με την επωνυμία «*****», όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του ***** (εφεξής «αναθέτων φορέας»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται και

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «*****, νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να γίνει δεκτή η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή της, να ακυρωθούν η με αρ. *** απόφαση, με την οποία ενέκρινε το με αρ. **** πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας και αποφάσισε την ανάδειξη της εταιρείας **** ως προσωρινής αναδόχου και η με αρ. πρωτ. ***** απόφασή, με την οποία η Επιτροπή κάλεσε την παραπάνω εταιρεία να υποβάλει δικαιολογητικά προσωρινού αναδόχου και να διαταχθεί η επιστροφή του παράβολου.

Με την παρέμβαση επιδιώκεται η απόρριψη της εν θέματι προσφυγής.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, δυνάμει της με αρ. με αρ. πρωτ. 1614/2020 Διακήρυξης (ΑΔΑΜ ****, εφεξής, η «Διακήρυξη»), με Α/Α ΕΣΗΔΗΣ ***** ή η «Αναθέτουσα Αρχή» ή η «Αναθέτουσα») προκήρυξε δημόσιο ανοικτό διαγωνισμό (ανοικτή διαδικασία του άρθρου 264 του ν. 4412/2016) για τη «*****»), (βλ. όρους 1.2

και 1.3 της Διακήρυξης, εφεξής ο «Διαγωνισμός»). Η διάρκεια της σύμβασης ορίσθηκε σε ένα έτος, η συνολική εκτιμώμενη αξία της ανέρχεται σε 126.480,00 € συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ και ως κριτήριο ανάθεσης τέθηκε η πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά βάσει τιμής (βλ. όρο 1.3 της Διακήρυξης). Σύμφωνα με τη Διακήρυξη, ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών ορίσθηκε αρχικά η 27η.02.2020 και ώρα 13.00, ενώ ως ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού η 03η.03.2020 και ώρα 11.00 (βλ. όρο 1.5 της Διακήρυξης). Στη συνέχεια, με τη με αρ. **** μετατέθηκε η προθεσμία υποβολής προσφορών για τις 13.05.2020, ημέρα Τετάρτη και ώρα 13.00, ενώ ως ημερομηνία διενέργειας του Διαγωνισμού ορίστηκε η 18η.05.2020, ημέρα Δευτέρα και ώρα 12.00. Στο Διαγωνισμό συμμετείχαν τρεις οικονομικοί φορείς ήτοι η προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα και ο «****». Με τη με αρ. 86/2020 απόφαση του αναθέτοντος φορέα εγκρίθηκε το με αρ. ***** πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας και αποφασίστηκε η αποδοχή των φακέλων «Δικαιολογητικά συμμετοχής - Τεχνική προσφορά» της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας εταιρείας. Περαιτέρω, αποφασίστηκε η «*πρόκριση τους στο επόμενο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας, στο άνοιγμα των οικονομικών προσφορών*». Στη συνέχεια, με τη με αρ. 184/2020 απόφαση της Αναθέτουσας, όπως τροποποιήθηκε από τη με αρ. 207/2020 απόφαση, αξιολογήθηκαν οι οικονομικές προσφορές των διαγωνιζόμενων και, κατ' έγκριση του με αρ. **** πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας, αποφασίστηκε η ανάδειξη της προσφεύγουσας ως προσωρινής ανάδοχου του διαγωνισμού. Κατόπιν, υπέβαλε ηλεκτρονικά τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προσωρινού αναδόχου, όπως ορίζει η Διακήρυξη (όρος 3.2). Ύστερα από τον έλεγχο των παραπάνω δικαιολογητικών, η Επιτροπή Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού εξέδωσε το με αρ. **** πρακτικό, με το οποίο προτάθηκε η κατακύρωση της σύμβασης υπέρ της προσφεύγουσας. Στη συνέχεια, εκδόθηκε η με αρ. 262/2020 απόφαση, με την οποία εγκρίθηκε το ως άνω πρακτικό και αναδείχθηκε η προσφεύγουσα ως οριστική ανάδοχος του Διαγωνισμού, καθώς προσκόμισε όλα τα απαιτούμενα από τη Διακήρυξη δικαιολογητικά κατακύρωσης. Κατά της ως άνω απόφασης, η παρεμβαίνουσα άσκησε τη από

26.09.2020 προδικαστική προσφυγή (ΓΑΚ 1364/28.09.2020). Με τη με αρ. 1506/2020 απόφαση η ΑΕΠΠ έκανε δεκτή την προδικαστική προσφυγή. Η προσφεύγουσα άσκησε τη με αρ. κατ. ΑΝ29/2020 αίτηση αναστολής ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων, επί της οποίας εξεδόθη η απορριπτική ουσία υπ' αριθ. 2/27.01.2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων. Μετά την έκδοση της με αρ. 1506/2020 απόφασης της ΑΕΠΠ, εξεδόθη η με αρ. **** απόφαση, με την οποία ο αναθέτων φορέας ενέκρινε το με αρ. ****πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας και αποφάσισε την ανάδειξη της παρεμβαίνουσας ως προσωρινής αναδόχου με οικονομική προσφορά ύψους 96.800,00 € (χωρίς ΦΠΑ). Με τη με αρ. πρωτ. **** απόφασή της η Επιτροπή κάλεσε την παραπάνω εταιρεία να υποβάλει δικαιολογητικά προσωρινού αναδόχου.

2. Επειδή, για την άσκηση της ανωτέρω Προδικαστικής Προσφυγής έχει κατατεθεί, κατ' άρθρο 5 ΠΔ 39/2017 και 363 Ν. 4412/2016 το νόμιμο ηλεκτρονικό παράβολο, ήτοι το με κωδικό ***** Παράβολο ποσού 600,00 ευρώ, εμφανίζει δε την ένδειξη δεσμευμένο και εξοφλήθηκε μέσω τραπεζικής κάρτας σύμφωνα με το από 06/01/2021 προσκομισθέν από την προσφεύγουσα αντίγραφο του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων.

3. Επειδή, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή κατετέθη την 08/01/2021 στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.), ενώ ο αναθέτων φορέας προέβη την 11-01-2021 στην προβλεπόμενη στο άρθρο 9 παρ. 1α του Π.Δ. 39/2017 κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής μέσω του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού. Επ' αυτής κατατέθηκε εμπροθέσμως και παραδεκτώς η από 20/01/2021 παρέμβαση της παρεμβαίνουσας μέσω της λειτουργίας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, η οποία απεστάλη και στην ΑΕΠΠ αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

4. Επειδή, η υπό κρίση προσφυγή, ενόψει του αντικειμένου του διαγωνισμού, της συνολικής προϋπολογισθείσας δαπάνης, σύμφωνα με το άρθρο 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2018, καθώς και του χρόνου δημοσίευσης της Διακήρυξης, σύμφωνα με τα άρθρα 5

περ. β), 61 παρ. 1, 376 και 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Βιβλίου IV του Ν. 4412/2016 και στην καθ' ύλην και κατά χρόνο αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π.

5. Επειδή, η Προσφεύγουσα με προφανές έννομο συμφέρον ασκεί την υπό κρίση Προδικαστική της Προσφυγή αιτούμενη την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης κατά το μέρος που έκρινε μη αποδεκτή την προσφορά της, ως συμμετέχουσα στον επίδικο διαγωνισμό.

6. Επειδή, απαραδέκτως η προσφεύγουσα αιτείται με την προδικαστική προσφυγή την κατακύρωση στην ίδια του αποτελέσματος του διαγωνισμού, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 376 παρ. 2 του Ν.4412/2016, η ικανοποίηση των ως άνω αιτημάτων εκφεύγει των αρμοδιοτήτων της Α.Ε.Π.Π. (ΕΑ ΣτΕ 54/2018).

7. Επειδή, η από 08/01/2021 Προδικαστική Προσφυγή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) του Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Π.Δ. 39/2017, ήτοι εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στην προσφεύγουσα η οποία έγινε με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων (μέσω του ΕΣΗΔΗΣ) στις 29-12-2020.

8. Επειδή, με τις από 21 Ιανουαρίου 2021 απόψεις της προς την ΑΕΠΠ, οι οποίες απεστάλησαν ηλεκτρονικά στην ΑΕΠΠ με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και οι οποίες κοινοποιήθηκαν νομίμως αυθημερόν στην προσφεύγουσα μέσω της λειτουργίας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ η αναθέτουσα αρχή, υπεραμύνεται της προσβαλλόμενης απόφασης αιτούμενη την απόρριψη της προσφυγής. Επ' αυτών των απόψεων κατατέθηκε μέσω της λειτουργίας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ το από 04/02/2021 υπόμνημα της προσφεύγουσας.

9. Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού

να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν. 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕλΣυν 70/2006). Σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοκώ πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Όπως, δε, παγίως γίνεται δεκτό, οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης στους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν στις αναθέτουσες αρχές να διατυπώνουν τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης στην προκήρυξη του διαγωνισμού με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, κατά τρόπο ώστε αφενός να παρέχουν σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο των όρων αυτών και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο, αφετέρου, να καθιστούν δυνατό τον αποτελεσματικό έλεγχο του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα τιθέμενα κριτήρια (Ε.Σ Κλ.Ε 157/2017, Τμ. VI 2452/2012, 1643/2014, 6869/2015, 261/2017, βλ. και ΔΕΚ απόφαση της 18.10.2001, C-19/2000, SIAC Construcion Ltd, σκέψεις 41 έως 44, απόφαση της 29.4.2004, C-496/1999 Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκέψη 111, απόφαση της 10.5.2012, C-368/10, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών σκ. 109 επ.). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην

αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54). Υπό αυτό το πρίσμα συνάγεται ότι η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει την σαφήνεια των όρων αυτής καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό διαγωνιζόμενου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεων του (Συμβάσεις Δημοσίων Έργων Χρ. Μητκίδης, 2009, σελ. 87 επ.). Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζόμενου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, εκδ. θ', σελ. 776).

10. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 18 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: *«1. Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. [...] Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων.[...]. Το, δε, άρθρο 53 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης» προβλέπει στην παρ. 1 τα εξής «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών». Επίσης, το άρθρο 91 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Λόγοι αποκλεισμού» προβλέπει ότι «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περι*

σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102. γ) Για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 102. δ) Η οποία είναι εναλλακτική προσφορά, αν τέτοια δεν επιτρέπεται ή, αν επιτρέπεται, δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις των εγγράφων της σύμβασης. ε) Η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλει δύο ή περισσότερες προσφορές εκτός αν επιτρέπεται η υποβολή εναλλακτικής προσφοράς. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73 και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων. στ) Προσφορά υπό αίρεση. [...] Περαιτέρω, το άρθρο 94 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Περιεχόμενο φακέλου «Τεχνική Προσφορά» προβλέπει ρητά ότι «1. Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου, στην περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 50 και το κριτήριο ανάθεσης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας – τιμής, ο ξεχωριστός σφραγισμένος φάκελος, με την ένδειξη «Τεχνική Προσφορά» περιέχει τουλάχιστον οριστική μελέτη όλων των απαραίτητων έργων. Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου στις οποίες κριτήριο ανάθεσης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας - τιμής, τα περιεχόμενα του φακέλου «Τεχνική Προσφορά» ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. [...] 4. Στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων προμηθειών και γενικών υπηρεσιών ο φάκελος της τεχνικής προσφοράς περιέχει ιδίως τα έγγραφα και τα δικαιολογητικά που τεκμηριώνουν την τεχνική επάρκεια, χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των προσφορών και περιγράφονται στα έγγραφα της σύμβασης».

11. Επειδή, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι «Παράβαση των όρων 2.2.3.3 α' και ζ'-θ' της Διακήρυξης και των άρθρων 73 παρ. 4 α', ζ'-θ' και 305 του ν. 4412/2016. ι. Η παράβαση της εργατικής νομοθεσίας. Με την Υποπαράγραφο ΙΑ.11 του ν. 4093/2012 θεσπίστηκε νέο σύστημα καθορισμού νόμιμου κατώτατου μισθού υπαλλήλων, το οποίο τέθηκε σε ισχύ την 01.04.2013. Με τη διάταξη αυτή καθορίστηκε ο κατώτατος μισθός (για υπαλλήλους άνω των 25 ετών) σε 586,08 € (παρ. 3 περ. α'), ενώ στη συνέχεια ορίστηκε ότι ο κατώτατος μισθός προσαυξάνεται με ποσοστό 10% για κάθε τριετία προϋπηρεσίας και έως τρεις τριετίες και συνολικά 30% για προϋπηρεσία 9 ετών και άνω (παρ. 3 περ. γ'). Σημειώνεται ότι οι διαφοροποιήσεις των αποδοχών λόγω προϋπηρεσίας δεν είναι μία αυθαίρετη επιλογή αλλά δικαιολογούνται από το ότι αποτυπώνουν τη διαφορά στην αποδοτικότητα και παραγωγικότητα του εργαζομένου ανάλογα με την εμπειρία του. Η εμπειρία που έχει αποκτηθεί μέσω της προϋπηρεσίας προσδίδει κατά κανόνα κύρος, αξία, ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στον τρόπο άσκησης των καθηκόντων του εργαζομένου και του δίνει πλεονεκτήματα σε σχέση με έναν άλλον εργαζόμενο μειωμένης ή μηδενικής αντίστοιχης εμπειρίας. Για το λόγο αυτό, οι προσαυξήσεις λόγω προϋπηρεσίας είναι μία σταθερή επιλογή του νομοθέτη, ήδη πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έκτοτε δε σταθερά διατηρούνται οι διαφοροποιήσεις στις αποδοχές ανάλογα με την προϋπηρεσία (βλ. και σχετική μελέτη Κ. Μαρκόπουλου, εις ΔΕΝ 2005 σελ. 1636 επ.). Ακόμη και σε περιόδους «δοκιμασίας» και επαναπροσδιορισμού διαφόρων διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας, ο πυρήνας των προσαυξήσεων λόγω τριετιών παρέμεινε αναλλοίωτος (βλ. π.χ. ν. 4046/2012, 4093/2012 και την ΠΥΣ 6/2012, που ναι μεν επενέβησαν στα κατώτατα όρια του μισθού, μειώνοντάς τα κατά 22% και 32%, διατήρησαν όμως σε όλες τις περιπτώσεις την προϋπηρεσία). Σημειώνεται ότι με βάση το άρθρο 4 της ΠΥΣ 6/2012, οι τριετίες προϋπηρεσίας «πάγωσαν» στις 14.02.2012, με την έννοια ότι η προϋπηρεσία κάθε εργαζομένου για την προσαύξηση του μισθού υπολογίζεται με βάση την προϋπηρεσία που απέκτησε μέχρι τις 14.02.2012. Αυτό δεν σημαίνει ότι μετά το 2012 δεν υπάρχει υποχρέωση προσαύξησης στον κατώτατο μισθό λόγω προϋπηρεσίας, αλλά ότι

για τον υπολογισμό του χρόνου προϋπηρεσίας λαμβάνεται υπόψη η προϋπηρεσία που αποκτήθηκε από τον εργαζόμενο μέχρι τις 14.02.2012. Στη συνέχεια, ο νόμιμος κατώτατος μισθός επανακαθορίστηκε σε 650 € με την ΥΑ οικ.4241/127/2019 (ΦΕΚ 173 Β'). Η παραπάνω πρόβλεψη του ν. 4093/2012 σχετικά με την προσαύξηση του κατώτατου μισθού λόγω προϋπηρεσίας δεν έπαυσε να ισχύει, απλά ο κατώτατος μισθός (επί του οποίου υπολογίζονται οι προσαυξήσεις) αυξήθηκε από 586,08 € σε 650 €. Αυτό επιβεβαιώθηκε και με τη με αρ. οικ. 7613/395/18.02.2019 εγκύκλιο του Υπουργείου Εργασίας, η οποία διευκρινίζει ότι «Από την έναρξη ισχύος του νέου νόμιμου κατώτατου μισθού και του νέου νόμιμου κατώτατου ημερομισθίου, οποιαδήποτε αναφορά της κείμενης νομοθεσίας στον κατώτατο μισθό και στο κατώτατο ημερομίσθιο, κατά το μέρος που αφορά/εισάγει ηλικιακή διάκριση, θεωρείται κατηργημένη. Συνεπώς, ως προς τις ήδη διαμορφωθείσες προσαυξήσεις λόγω προϋπηρεσίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις των στοιχείων i και iii της περ. γ', χωρίς τις ηλικιακές αναφορές, και των περ. δ' έως στ' της υποπαρ. ΙΑ.11.3 της παρ. ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222), όπως ισχύει». Στη συνέχεια, μάλιστα, ορίζει ρητά ότι ο βασικός μισθός των 650 € προσαυξάνεται κατά 65 € για 3-6 έτη προϋπηρεσίας, 130 € για 6-9 έτη και 195 € για 9 και άνω. Εξάλλου, δεδομένου ότι οι διατάξεις του εργατικού δικαίου έχουν ως κύριο σκοπό την προστασία του εργαζομένου, ακόμα και αν θεωρηθεί ότι συντρέχει αμφιβολία, πρέπει να εφαρμοστεί το ευνοϊκότερο μέτρο για τον εργαζόμενο, εν προκειμένω η εφαρμογή των τριετιών προϋπηρεσίας. Σημειώνεται, επίσης, ότι η τήρηση του εργατικού δικαίου είναι αναγκαία προϋπόθεση, πέραν όλων των άλλων σκοπών που εξυπηρετεί, και για τη διασφάλιση του υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των εταιρειών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εταιρεία **** έχει υποπέσει σε παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, όπως προκύπτει από τις ίδιες τις προσφορές που έχει υποβάλει στο πλαίσιο προηγούμενων διαγωνισμών. Συγκεκριμένα: Από τον φάκελο συμμετοχής τον οποίο η εταιρεία **** υπέβαλε στο πλαίσιο της με αρ. *****, προκύπτει ότι μεταξύ των εργαζομένων που δήλωσε με την Τεχνική της Προσφορά για το συγκεκριμένο έργο (ΣΧΕΤΙΚΟ 11Α) περιλαμβάνονται εργαζόμενοι οι οποίοι είχαν συμπληρωμένη προϋπηρεσία άνω

των τριών ετών μέχρι τις 14.02.2012. Αρκεί να αναφέρουμε την περίπτωση του Ευσταθίου Βεζυρίδη, ο οποίος στον Πίνακα Προσωπικού της εταιρείας εμφανίζεται, όπως όλοι οι εργαζόμενοι, με μηδενική προϋπηρεσία (ΣΧΕΤΙΚΟ 11B), παρότι από την ίδια την κατάσταση ενσήμων που προσκόμισε η εταιρεία **** αποδεικνύεται ότι μέχρι την 14.02.2012 είχε συμπληρωμένη προϋπηρεσία εννέα (9) ετών (ΣΧΕΤΙΚΟ 11Γ). Όπως προκύπτει από την ίδια κατάσταση ενσήμων, από τον 10.2016 έως τον 01.2019 οι αποδοχές του **** ανέρχονται στο κατώτατο όριο των 586,08 € και ύστερα στο νέο κατώτατο όριο των 650 € (από 02.2019 και έπειτα) (ΣΧΕΤΙΚΟ 11Γ). Ωστόσο, όπως προκύπτει από το ίδιο έγγραφο, ο **** έχει προϋπηρεσία 9 ετών (υπολογιζόμενη μέχρι τις 14.02.2012), παρόλα αυτά λάμβανε τον κατώτατο μισθό χωρίς να υπολογίζονται σε αυτόν οι νόμιμες προσαυξήσεις λόγω προϋπηρεσίας. Δεδομένου ότι για κάθε τριετία η προβλεπόμενη προσαύξηση ανέρχεται στο 10% επί του βασικού μισθού, η προσαύξηση για τον συγκεκριμένο υπάλληλο ανέρχεται σε συνολικό ποσοστό 30% και άρα σε ποσό 195 €, το οποίο έπρεπε να λαμβάνει επιπλέον του κατώτατου μισθού. Το γεγονός δε ότι ο **** συνδέεται με εργασιακή σχέση με την **** από τον Απρίλιο του 2015 μέχρι σήμερα, προκύπτει τόσο από τον Πίνακα Προσωπικού στον οποίο αναφέρεται η 01.04.2015 ως ημερομηνία πρόσληψης (ΣΧΕΤΙΚΟ 11B), όσο και από την υποβληθείσα κατάσταση ενσήμων του, όπου φαίνεται ο **** από τον Απρίλιο του 2015 (ΣΧΕΤΙΚΟ 11Γ). Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί στην εταιρεία ****, όπως προκύπτει από τον προαναφερθέντα πίνακα προσωπικού. Όλα τα παραπάνω έχουν προβληθεί και με τη με αρ. **** προδικαστική προσφυγή μας, η οποία εκκρεμεί ενώπιον της Αρχής Σας. Αντίστοιχα, από τον φάκελο συμμετοχής τον οποίο η εταιρεία **** υπέβαλε στο πλαίσιο της με αρ. ****, προκύπτει ότι μεταξύ των εργαζομένων που δήλωσε στην ομάδα έργου (ΣΧΕΤΙΚΟ 12A) περιλαμβάνονται εργαζόμενοι οι οποίοι είχαν συμπληρωμένη προϋπηρεσία άνω των τριών ετών μέχρι τις 14.02.2012. Αρκεί να αναφέρουμε την περίπτωση του ****, ο οποίος στον Πίνακα Προσωπικού της εταιρείας εμφανίζεται, όπως όλοι οι εργαζόμενοι, με μηδενική προϋπηρεσία (ΣΧΕΤΙΚΟ 12B), παρότι από την ίδια την κατάσταση ενσήμων που προσκόμισε η εταιρεία **** αποδεικνύεται ότι μέχρι την 14.02.2012 είχε συμπληρωμένη

προϋπηρεσία εννέα (9) ετών (ΣΧΕΤΙΚΟ 12Γ). Όπως προκύπτει από την ίδια κατάσταση ενσήμων, από τον 10.2016 έως τον 01.2019 οι αποδοχές του **** ανέρχονται στο κατώτατο όριο των 586,08 € και ύστερα στο νέο κατώτατο όριο των 650 € (από 02.2019 και έπειτα) (ΣΧΕΤΙΚΟ 12Γ). Ωστόσο, όπως προκύπτει από το ίδιο έγγραφο ο **** έχει προϋπηρεσία 9 ετών (υπολογιζόμενη μέχρι τις 14.02.2012), παρόλα αυτά λάμβανε τον κατώτατο μισθό χωρίς να υπολογίζεται σε αυτόν οι νόμιμες προσαυξήσεις λόγω προϋπηρεσίας. Δεδομένου ότι για κάθε τριετία η προβλεπόμενη προσαύξηση ανέρχεται στο 10% επί του βασικού μισθού, η προσαύξηση για τον συγκεκριμένο υπάλληλο ανέρχεται σε συνολικό ποσοστό 30% και άρα σε ποσό 195 €, το οποίο έπρεπε να λαμβάνει επιπλέον του κατώτατου μισθού. Το γεγονός δε ότι ο **** συνδέεται με εργασιακή σχέση με την ***** από τον Απρίλιο του 2015 μέχρι σήμερα, προκύπτει τόσο από τον Πίνακα Προσωπικού στον οποίο αναφέρεται η 01.04.2015 ως ημερομηνία πρόσληψης (ΣΧΕΤΙΚΟ 12B), όσο και από την υποβληθείσα κατάσταση ενσήμων του, όπου φαίνεται ο **** από τον Απρίλιο του 2015 (ΣΧΕΤΙΚΟ 12Γ). Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί στην εταιρεία ****, όπως προκύπτει από τον προαναφερθέντα πίνακα προσωπικού. Όλα τα παραπάνω έχουν προβληθεί και με τη με αρ. 1698/20.11.2020 προδικαστική προσφυγή μας, η οποία εκκρεμεί ενώπιον της Αρχής Σας. Συμπερασματικά, κατά παράβαση των προαναφερθεισών διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας, η **** έχει παραβιάσει την εργατική νομοθεσία ως προς τουλάχιστο ένας εργαζόμενό της, ο οποίος δεν λάμβανε ούτε λαμβάνει τις νόμιμες αποδοχές. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που η ίδια η εταιρεία έχει υποβάλει σε προηγούμενους διαγωνισμούς, ο εν λόγω εργαζόμενος λαμβάνει τον κατώτατο μισθό χωρίς να υπολογίζονται σε αυτόν οι νόμιμες προσαυξήσεις παρότι είχε συμπληρωμένες τρεις τριετίες προϋπηρεσίας κατά την 14.02.2012. Σημειώνεται ότι η ***** πρόκειται να χρησιμοποιήσει τον ίδιο εργαζόμενο, τον ****, και στην επίμαχη σύμβαση, όπως η ίδια έχει δηλώσει στο **** της (βλ. Σχετικό 10, σελ. 18), ενώ από την οικονομική προσφορά της (βλ. Σχετικό 8) προκύπτει ότι ο εργαζόμενος αυτός αμείβεται με μηνιαίο μισθό 650,00 € (βλ. πεδίο Α' του Πίνακα 2, όπου αναφέρεται ότι «5 εργαζόμενοι * 650.00»). ίι. Λόγος αποκλεισμού Σύμφωνα με τον όρο 1.7 της Διακήρυξης, «Οι

οικονομικοί φορείς δεσμεύονται ότι: α) τηρούν και θα εξακολουθήσουν να τηρούν κατά την εκτέλεση της σύμβασης, εφόσον επιλεγούν, τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπιστεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα XIV του Προσαρτήματος Β του ν. 4412/2016». Εξάλλου, το σύνολο των διατάξεων του εργατικού δικαίου εντάσσεται στο θεσμικό πλαίσιο που διέπει τον επίδικο διαγωνισμό (βλ. όρο 1.4 της Διακήρυξης). Στον όρο 2.2.3.3 προβλέπεται ότι «Αποκλείεται από τη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, οικονομικός φορέας σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις: (α) εάν έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 4412/2016, .. (ζ) εάν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 2.2.9.2 της παρούσας, (η) εάν επιχείρησε να επηρεάσει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία λήψης αποφάσεων του αναθέτοντος φορέα, να αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να του αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα στη διαδικασία σύναψης σύμβασης ή να παράσχει εξ αμελείας παραπλανητικές πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση, (θ) εάν η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει, με κατάλληλα μέσα ότι έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, το οποίο θέτει εν αμφιβόλω την ακεραιότητά του [...]». Επισημαίνεται ότι ο οικονομικός φορέας αποκλείεται σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας σύναψης της επίμαχης σύμβασης, όταν αποδεικνύεται ότι βρίσκεται, είτε πριν είτε κατά τη διαδικασία, σε μία από τις περιπτώσεις αποκλεισμού (βλ. όρο 2.2.3.4 της Διακήρυξης). Περαιτέρω, κατά τον όρο 4.3 «Κατά την εκτέλεση της σύμβασης ο ανάδοχος τηρεί τις υποχρεώσεις στους τομείς του περιβαλλοντικού,

κοινωνικοασφαλιστικού και εργατικού δικαίου, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικοασφαλιστικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α του ν. 4412/2016». Τέλος, στο **** περιλαμβάνεται ερώτημα με το εξής περιεχόμενο «Ο οικονομικός φορέας έχει, εν γνώσει του, αθετήσει τις υποχρεώσεις του στους τομείς του περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου;» και δυνατότητα απάντησης με ΝΑΙ ή ΟΧΙ. Στο ερώτημα αυτό, η εταιρεία ***** απάντησε ΟΧΙ (ΣΧΕΤΙΚΟ 10, σελ. 9). Εξάλλου, το άρθρο 253 παρ. 2 του ν. 4412/2016 προβλέπει ότι «Κατά την εκτέλεση των συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα XIV του Προσαρτήματος Β' του παρόντος βιβλίου». Το δε άρθρο 73 παρ. 4 του ν. 4412/2016, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 305 του ίδιου νόμου αναφορικά με τις συμβάσεις του Βιβλίου ΙΙ, ορίζει ότι «Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αποκλείουν από τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης οποιονδήποτε οικονομικό φορέα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις. α) εάν η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει με κατάλληλα μέσα αθέτηση των ισχυουσών υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 18 ζ) εάν ο οικονομικός φορέας έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 79, η) εάν ο οικονομικός φορέας επιχειρεί να επηρεάσει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, να αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να του αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα στη διαδικασία σύναψης σύμβασης ή να παράσχει εξ αμελείας παραπλανητικές πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις

αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση, θ) Εάν η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει, με κατάλληλα μέσα, ότι ο οικονομικός φορέας έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, το οποίο θέτει εν αμφιβόλω την ακεραιότητά του». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενόψει όσων εκτέθηκαν παραπάνω σχετικά με την παράβαση της εργατικής νομοθεσίας από την εταιρεία *****, συντρέχει λόγος αποκλεισμού της από την επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, με βάση τον όρο 2.2.3.3 α' και θ', καθώς αποδεικνύεται ότι ο υποψήφιος έχει παραβιάσει την εργατική νομοθεσία. Σημειώνεται ότι η παράβαση της εργατικής νομοθεσίας συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού του υποψήφιου, δεν απαιτείται δε να υπάρχει προηγούμενη απόφαση διαπίστωσης της παράβασης ή επιβολή προστίμου προκειμένου να συντρέξει ο συγκεκριμένος λόγος αποκλεισμού (βλ. Κατευθυντήρια Οδηγία 20 της ΕΑΑΔΗΣΥ, σελ. 10 και υποσημείωση 28), αλλά αρκεί να αποδειχθεί ότι ο φορέας έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις του σχετικά με την εργατική νομοθεσία. Πόσο μάλλον όταν η παράβαση προκύπτει από τα ίδια τα έγγραφα που προσκόμισε ο υποψήφιος με την προφορά του σε προηγούμενους διαγωνισμούς. Επιπλέον, ενόψει της αρνητικής απάντησης του στο σχετικό ερώτημα του **** (σελ. 9) εάν έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις του στον τομέα του εργατικού δικαίου, ο προσωρινός ανάδοχος έπρεπε να αποκλειστεί και με βάση τους όρους 2.2.3.3 ζ' και η' της Διακήρυξης, καθώς παρείχε ανακριβή δήλωση αναφορικά με την απουσία λόγων αποκλεισμού. Σημειώνεται, επίσης, ότι η παράβαση της εργατικής νομοθεσίας δεν απαιτείται να έχει λάβει χώρα στο πλαίσιο του συγκεκριμένου διαγωνισμού, ενόψει και της διατύπωσης του σχετικού ερωτήματος του ****, το οποίο ρωτά αν ο οικονομικός φορέας «έχει αθετήσει» τις υποχρεώσεις του στον τομέα του εργατικού δικαίου. Όπως έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, με αφορμή αντίστοιχο ερώτημα του ΕΕΕΣ για τη σύναψη συμφωνιών με σκοπό τη στρέβλωση του ανταγωνισμού, «η απάντηση του οικονομικού φορέα στο σχετικό ερώτημα αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και μόνον, συγκεκριμένα δε, αν αυτός συνήψε ή όχι σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο με άλλους οικονομικούς φορείς συμφωνίες που αποσκοπούσαν στην στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντίθετα, δεν είναι

αντικείμενο του ερωτήματος αυτού η εκ μέρους του διαγωνιζομένου φορέα δήλωση, αν συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού εξαιτίας του πραγματικού αυτού γεγονότος. Το τελευταίο τούτο ζήτημα τίθεται προς διευκρίνιση στα επόμενα κατά τ' ανωτέρω στάδια, εφ' όσον δηλαδή ο διαγωνιζόμενος έχει απαντήσει θετικά («ΝΑΙ») στο σχετικό ερώτημα, οπότε και καλείται, απαντώντας διαδοχικά στα περαιτέρω ερωτήματα, να παράσχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, προκειμένου η αναθέτουσα Αρχή να διαπιστώσει εν τέλει, αν συντρέχει ή όχι λόγος αποκλεισμού του από την τρέχουσα διαγωνιστική διαδικασία» (ΣΤΕ ΕΑ 40/2019, σκ. 17). Αντίστοιχα, και όταν απαντάει το ερώτημα σχετικά με την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας, ο φορέας οφείλει να απαντήσει με βάση πραγματικά γεγονότα και όχι εάν θεωρεί ότι συντρέχει λόγος αποκλεισμού στο πρόσωπό του. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενόψει όσων προαναφέρθηκαν προκύπτει η μη τήρηση της εργατικής νομοθεσίας από την εταιρεία *****, λόγω μη συνυπολογισμού των προσαυξήσεων προϋπηρεσίας στον κατώτατο μισθό ενός τουλάχιστον εργαζομένου της. Επομένως, η απάντησή της στο σχετικό ερώτημα του **** είναι ανακριβής και πάντως δεν παρέιχε τις απαιτούμενες πληροφορίες ώστε να κριθεί εάν υφίσταται ή όχι λόγος αποκλεισμού. Επομένως, η εταιρεία ***** έπρεπε να είχε αποκλειστεί από τον αναθέτοντα. Β. Παράβαση του όρου 2.4.4 της Διακήρυξης: πλημμέλειες της οικονομικής προσφοράς. 32. Σύμφωνα με τον όρο 2.4.4 της Διακήρυξης: «Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα ΙΙΙ της διακήρυξης: Η τιμή των παρεχόμενων υπηρεσιών δίνεται σε ευρώ. Στην οικονομική προσφορά θα αναγράφεται ολογράφως και αριθμητικώς το προσφερόμενο ποσό, οπότε σε περίπτωση ασυμφωνίας ισχύει το ολογράφως προσφερόμενο ποσό. Επισημαίνεται ότι το ποσό των 5.000,00 ευρώ που έχει προϋπολογισθεί στο έργο για «απρόβλεπτα - υπηρεσίες όποτε παραστεί ανάγκη» δεν θα δοθεί οικονομική προσφορά, αλλά το ποσό αυτό των 5.000,00 ευρώ θα αναγραφεί στην οικονομική προσφορά ως έχει. Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: α) δεν δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 310 του ν.

4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης που καθορίζεται και τεκμηριώνεται από τον αναθέτοντα φορέα. Οι προσφερόμενες τιμές είναι σταθερές καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και δεν αναπροσαρμόζονται. Οι προσφέροντες επί ποινή αποκλεισμού, υποχρεούνται να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: Θα αναφέρεται με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή σε ευρώ, στην οποία θα συμπεριλαμβάνονται και θα αναλύονται, με ποινή αποκλεισμού: Εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, το συνολικό κόστος των εργαζομένων (εργαζόμενοι στην προληπτική και κατασταλτική συντήρηση, παράρτημα Ι της διακήρυξης και το εργολαβικό κέρδος). Σε ξεχωριστό κεφάλαιο της οικονομικής τους προσφοράς, οι διαγωνιζόμενοι θα εξειδικεύουν με ποινή αποκλεισμού: α) Τον αριθμό των εργαζομένων β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας γ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων (χωρίς ασφαλιστικές εισφορές) δ) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά ε) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία στηρίχτηκε ο υπολογισμός του ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων. Σημειώνεται ότι εάν υπάρχει συλλογική σύμβαση εργασίας των ειδικοτήτων που θα απασχοληθούν για την υλοποίηση του έργου από τον ανάδοχο θα πρέπει να προσκομισθεί αυτή. Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε ποσοστό Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα». α. Εσφαλμένος υπολογισμός των αποδοχών ενός τουλάχιστον εργαζόμενου Στην οικονομική προσφορά της εταιρείας *****, στο πεδίο Α' του Πίνακα 2, το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού πάσης φύσης νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων έχει υπολογιστεί στη βάση της παραδοχής ότι η εταιρεία διαθέτει πέντε εργαζόμενους, οι οποίοι αμείβονται με μηνιαίο μισθό 650,00 € ο καθένας («5 εργαζόμενοι * 650.00») (βλ. Σχετικό 8). Ωστόσο, ενόψει όσων αναφέρθηκαν παραπάνω στον πρώτο λόγο προσφυγής,

η παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, πέρα από αυτοτελή λόγο αποκλεισμού, συνιστά και πλημμέλεια της οικονομικής προσφοράς. Ειδικότερα, οι αποδοχές του απασχολούμενου προσωπικού (και ειδικότερα τουλάχιστον ενός εργαζόμενου, *****) δεν έχουν υπολογιστεί με νόμιμο τρόπο, καθώς δεν περιλαμβάνονται σε αυτές οι νόμιμες προσαυξήσεις λόγω τουλάχιστον τριετούς προϋπηρεσίας. Επομένως, η οικονομική προσφορά δεν έχει συνταχθεί βάσει της εργατικής νομοθεσίας και δεν αποτυπώνει τις νόμιμες αποδοχές των εργαζόμενων. Συγκεκριμένα, όπως προαναφέρθηκε, τουλάχιστον όσον αφορά τον ***** έχει δηλώσει στη σελ. 18 του **** της ότι πρόκειται να χρησιμοποιήσει στην επίμαχη σύμβαση), οι νόμιμες αποδοχές του δεν μπορεί να είναι 650 € διότι αυτός είναι ο κατώτατος μισθός για εργαζόμενους χωρίς προϋπηρεσία. Ενόψει της προϋπηρεσίας του ****, η οποία προκύπτει από τα ίδια τα έγγραφα που ***** έχει καταθέσει στο πλαίσιο προηγούμενων διαγωνισμών, στον κατώτατο μισθό των 650 € θα έπρεπε να είχαν υπολογιστεί οι σχετικές προσαυξήσεις και στη συνέχεια ο προσαυξημένος μισθός να περιληφθεί στην οικονομική προσφορά. Σημειώνεται ότι πλημμέλειες οι οποίες φανερώνουν ότι η οικονομική προσφορά δεν έχει συνταχθεί με βάση τις απαιτήσεις της Διακήρυξης οδηγούν σε αποδοχή του σχετικού λόγου προσφυγής, ανεξάρτητα από το αν η διαφορά που προκύπτει είναι ικανή να ανατρέψει την κατάταξη των διαγωνιζόμενων (βλ. ΑΕΠΠ 1322/2020, σκ. 23). Σε κάθε περίπτωση, με αυτό τον τρόπο ο υποψήφιος απέκτησε παράνομο πλεονέκτημα έναντι της εταιρείας μας, υποβάλλοντας χαμηλότερη προσφορά λόγω μη τήρησης των υποχρεωτικών εκ του νόμου προσαυξήσεων στον κατώτατο μισθό. β. Έλλειψη εξειδίκευσης της οικονομικής προσφοράς Από τον όρο 2.4.4 προκύπτει ότι οι διαγωνιζόμενοι πρέπει να εξειδικεύουν σε ξεχωριστό κεφάλαιο της οικονομικής τους προσφοράς, μία σειρά από στοιχεία και συγκεκριμένα: α) Τον αριθμό των εργαζομένων, β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας, γ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων (χωρίς ασφαλιστικές εισφορές), δ) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά, ε) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία στηρίχτηκε ο υπολογισμός του ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες

αποδοχές των εργαζομένων. Στη Διακήρυξη μάλιστα ρητά προβλέπεται ότι η ξεχωριστή αυτή εξειδίκευση τίθεται επί ποινή αποκλεισμού. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εταιρεία ***** δεν έχει προβεί στην εξειδίκευση των στοιχείων της οικονομικής προσφοράς την οποία απαιτεί η Διακήρυξη και άρα η προσφορά της είναι πλημμελής. Ειδικότερα: Στην οικονομική της προσφορά αναφέρεται απλά ο αριθμός των εργαζόμενων, οι ημέρες και ώρες εργασίας και η συλλογική σύμβαση εργασίας (περ. α', β' και ε'). Ωστόσο, δεν εξειδικεύονται ούτε το ύψος των πάσης φύσεως νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων, ούτε το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών (περ. γ' και δ'). Ως εξειδίκευση σε ξεχωριστό κεφάλαιο, την οποία απαιτεί η Διακήρυξη, δεν μπορεί να νοηθεί η απλή αναφορά του τελικού ποσού των αποδοχών και εισφορών στον Πίνακα 2 (πεδία Α και Β). Αντίθετα, η Διακήρυξη απαιτεί την ανάλυση και εξειδίκευση των ποσών ανά εργαζόμενο, ώστε να προκύπτει με σαφήνεια πως προέκυψε το τελικό ποσό το οποίο αναφέρεται στον Πίνακα 2, αφενός ως ύψος των πάσης φύσεως νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων, αφετέρου ως ύψος ασφαλιστικών εισφορών. Η απαίτηση, επομένως, της εξειδίκευσης σε ξεχωριστό κεφάλαιο δεν μπορεί απλά να ταυτίζεται με το τελικό άθροισμα το οποίο περιλαμβάνεται στον Πίνακα 2, αλλά αποσκοπεί στην τεκμηρίωση του αθροίσματος αυτού, παρέχοντας στην αναθέτουσα αρχή τη δυνατότητα να ελέγξει την ορθότητα των υπολογισμών του υποψήφιου. Τέτοια αναλυτική εξειδίκευση σε ξεχωριστό κεφάλαιο έχει συμπεριλάβει η εταιρεία μας στην οικονομική προσφορά της, σε πλήρη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης (βλ. Σχετικό 9). Αντίθετα, από την οικονομική προσφορά της ***** λείπει οποιαδήποτε εξειδίκευση και συνεπώς η προσφορά της δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της Διακήρυξης. γ. Εσφαλμένη συμπερίληψη των επιδομάτων των εργαζομένων στο διοικητικό κόστος - Έλλειψη ανάλυσης διοικητικού κόστους Από την οικονομική προσφορά της **** προκύπτει ότι αντί να συμπεριλάβει τα επιδόματα εργαζομένων (δώρα Χριστουγέννων, δώρα Πάσχα, επίδομα άδειας) στις πάσης φύσης νόμιμες αποδοχές (πεδίο Α' του Πίνακα 2), έχει συμπεριλάβει τα σχετικά ποσά στο διοικητικό κόστος (πεδίο Γ' του Πίνακα 2). Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται και από τη με αρ. 184/2020 απόφαση της Αναθέτουσας αρχής (βλ. Σχετικό 2,

σελ. 3), στην οποία αναφέρεται ότι τα επιδόματα έχουν ενσωματωθεί στο διοικητικό κόστος. Για το λόγο αυτό, «η Επιτροπή απέστειλε αίτημα στην εν λόγω εταιρεία, ζητώντας διευκρινίσεις επιμερίζοντας αναλυτικά τις δαπάνες που αφορούν στα επιδόματα των εργαζομένων αναλυτικά (δώρο Χριστουγέννων, δώρο Πάσχα, επίδομα αδείας) και ξεχωριστά το ποσό για τα λοιπά διοικητικά κόστη της υπηρεσίας». Στη συνέχεια, αναφέρεται ότι η εταιρεία υπέβαλε τις σχετικές διευκρινίσεις. Ωστόσο: Η συμπερίληψη των επιδομάτων των εργαζόμενων στο διοικητικό κόστος είναι εσφαλμένη και αντίθετη στους όρους της Διακήρυξης. Τα σχετικά ποσά έπρεπε να περιλαμβάνονται στο πεδίο Α' του Πίνακα 2, το οποίο αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές των εργαζόμενων. Τα επιδόματα συμπεριλαμβάνονται στις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές και όχι στο διοικητικό κόστος. Σε κάθε περίπτωση, το διοικητικό κόστος έπρεπε να αναλύεται, όπως απαιτεί ο όρος 2.4.4 της Διακήρυξης επί ποινή αποκλεισμού, ώστε να προκύπτει ακριβώς τι περιλαμβάνει. Η εντελής γενικόλογη και συνοπτική αναφορά που περιλαμβάνεται στο πεδίο Γ' του Πίνακα 2 της οικονομικής προσφοράς της συνδιαγωνιζόμενης δεν αποτελεί την απαιτούμενη από τη Διακήρυξη ανάλυση. Αντίθετα, η προσφορά έπρεπε να περιλαμβάνει αναλυτικό επιμερισμό του διοικητικού κόστους, όπως έπραξε η εταιρεία μας με την προσφορά της (βλ. Σχετικό 9). Αυτό, εξάλλου, δέχεται και η ίδια η Αναθέτουσα, η οποία με τη με αρ. 184/2020 απόφασή της (σελ. 3) ζητάει αναλυτικό επιμερισμό των δαπανών του διοικητικού κόστους. Καθίσταται φανερό ότι η έλλειψη οποιασδήποτε εξειδίκευσης και ανάλυσης, τόσο των νόμιμων αποδοχών και των ασφαλιστικών εισφορών, όσο και του διοικητικού κόστους, σε συνδυασμό μάλιστα με την εσφαλμένη συμπερίληψη των επιδομάτων εργαζόμενων στο διοικητικό κόστος, καθιστά την οικονομική προσφορά της συνυποψήφιας παράνομη ως ασαφής. Σε αντίθεση με τη ρητή απαίτηση της Διακήρυξης για «σαφήνεια» στη διατύπωση της οικονομικής προσφοράς, η προσφορά της συνυποψήφιας είναι ελλιπής και ασαφής. Η δε πρόσκληση σε παροχή διευκρινίσεων είναι παράνομη, καθώς καλεί την ***** σε ανάλυση και επιμερισμό των στοιχείων της οικονομικής προσφοράς το πρώτον μετά την υποβολή των προσφορών. Ωστόσο, ενόψει όσων αναφέρθηκαν παραπάνω, η

ανάλυση αυτή έπρεπε να είχε γίνει ήδη με την υποβολή της προσφοράς. Ομοίως, η συμπερίληψη των επιδομάτων εργαζόμενων έπρεπε να είχε γίνει εξαρχής στις νόμιμες αποδοχές των εργαζόμενων και όχι στο διοικητικό κόστος. Κατά συνέπεια, δεν είναι νόμιμη η πρόσκληση και η υποβολή διευκρινίσεων, καθώς ο εκ των υστέρων επιμερισμός των ποσών δεν μπορεί να θεραπεύσει ούτε την ουσιώδη έλλειψη της ανάλυσης, ούτε την εσφαλμένη ένταξη των επιδομάτων στο διοικητικό κόστος (βλ. όρο 3.1.1 της Διακήρυξης και άρθρο 310 του ν. 4412/2016). Άλλωστε, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής να ζητήσει διευκρινίσεις αφορά καταρχήν νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά και όχι υποβληθέντα, μη νόμιμα κατά περιεχόμενο, δικαιολογητικά, καθώς τυχόν μεταγενέστερη συμπλήρωση των κρίσιμων μη νόμιμων δικαιολογητικών από τον οικονομικό φορέα θα ισοδυναμούσε με ανεπίτρεπτη αντικατάστασή τους (βλ. ΔεφΑθ 319/2017). Ως εκ τούτου, η δυνατότητα διευκρινίσεων ή συμπληρώσεων δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή δύναται να δέχεται εν γένει διορθώσεις παραλείψεων, οι οποίες κατά τα έγγραφα της σύμβασης επάγονται τον αποκλεισμό του υποψηφίου (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 6.11.2014, Υπόθεση C42/13, Cartiera dell' Adda SpA κατά CEM Ambiente SpA, σκέψη 46, υπ' αριθμ. 471/2018 Απόφαση (πρώην) 1ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 63, υπ' αριθμ. 1132_1133 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 34). Εσφαλμένη συμπλήρωση των πεδίων Α' και Β' του Πίνακα 2 της οικονομικής προσφοράς Σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ της Διακήρυξης, στο πεδίο Α' του Πίνακα 2 πρέπει να αναφέρεται το «ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΕΝΟΥ ΠΟΣΟΥ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΝΟΜΙΜΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ (άνευ ασφαλιστικών εισφορών)». Ωστόσο, η εταιρεία ***** έχει αναφέρει στο συγκεκριμένο πεδίο ποσό 3.250 € ανά μήνα, το οποίο κατά την αναφορά της ίδιας προκύπτει αν πολλαπλασιάσουμε τους πέντε εργαζόμενους της με τον κατώτατο μισθό των 650 €. Ωστόσο, ο κατώτατος μισθός των 650 € δεν είναι «άνευ ασφαλιστικών εισφορών», καθώς το ποσό των 650 € είναι το ποσό του μικτού κατώτατου μισθού (βλ. ΥΑ οικ.4241/127/2019, ΦΕΚ 173 Β'), δηλαδή σε αυτόν περιλαμβάνονται και ασφαλιστικές εισφορές του εργαζόμενου. Επιπλέον, στο πεδίο Β' του Πίνακα 2, οι διαγωνιζόμενοι έπρεπε

να αναφέρουν το «ΥΨΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ». Η Διακήρυξη αναφέρεται αδιάκριτα σε ασφαλιστικές εισφορές, επομένως απαιτεί την αναφορά του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών, εργοδότη και εργαζόμενου. Ωστόσο, η εταιρεία ***** έχει συμπεριλάβει μόνο τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές και όχι τις ασφαλιστικές εισφορές εργαζόμενου. Αυτό προκύπτει από την αναφορά της ίδιας στο συγκεκριμένο πεδίο ότι υπολογίζει «24,81% επί του Α», δηλαδή υπολογίζει μόνο το ποσοστό των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών (24,81%) επί του μισθού του εργαζόμενου και όχι το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών (εργοδότη και εργαζόμενου), όπως θα έπρεπε με βάση τις απαιτήσεις του Παραρτήματος III. Εξάλλου, αυτό επιβεβαιώνει και τον εσφαλμένο υπολογισμό του πεδίου Α, ο οποίος αναφέρθηκε παραπάνω, καθώς επιβεβαιώνει ότι στο πεδίο Α έχουν εσφαλμένα συμπεριληφθεί οι ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένων. Όπως προαναφέρθηκε, πλημμέλειες οι οποίες φανερώνουν ότι η οικονομική προσφορά δεν έχει συνταχθεί με βάση τις απαιτήσεις της Διακήρυξης οδηγούν αυτομάτως σε αποδοχή του σχετικού λόγου προσφυγής (βλ. ΑΕΠΠ 1322/2020, σκ. 23). Ενόψει όλων των παραπάνω, η οικονομική προσφορά της εταιρείας **** είναι πλημμελής και έπρεπε να απορριφθεί.».

12. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή προβάλλει με τις απόψεις της, ότι «Η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή στρεφόμενη κατά της με αριθμό **** απόφασης του Δ.Σ. της εταιρείας μας και της με αριθμό **** Πρόσκλησης της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού είναι απαράδεκτη, μη νόμιμη και αβάσιμη και οι δι' αυτής προβαλλόμενοι λόγοι είναι απορριπτέοι, και τούτο διότι: Οι με την υπό κρίση προσφυγή προβαλλόμενοι λόγοι δεν αφορούν την προσβαλλόμενη με αριθμό ***** απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας μας, αφού οι λόγοι της προσφυγής, όπως προκύπτει από μία απλή επισκόπηση αυτής, αφορούν τα «Δικαιολογητικά συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» και την «Οικονομική προσφορά» της προσωρινής αναδόχου εταιρείας, τα οποία όμως (δικαιολογητικά συμμετοχής - τεχνική προσφορά και οικονομική προσφορά της προσωρινής αναδόχου) έχουν ήδη κριθεί ως επαρκή και έχουν γίνει αποδεκτά

σε προγενέστερο στάδιο του διαγωνισμού. Ειδικότερα, η μεν «Τεχνική προσφορά - Δικαιολογητικά συμμετοχής» της προσωρινής αναδόχου κρίθηκε με τη με αριθμό **** Απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας μας, η δε «Οικονομική προσφορά» κρίθηκε επίσης με τη αριθμό 207/28-07-2020 απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας μας. Οι αποφάσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στη νυν προσφεύγουσα μέσω του ΕΣΗΔΗΣ στις 26-05-2020 και στις 30-07-2020, αντίστοιχα, και κατά αυτών η νυν προσφεύγουσα, δεν άσκησε καμία προδικαστική προσφυγή εντός της νομίμου προθεσμίας. Η προσβαλλόμενη με αριθμό **** Απόφαση του Δ.Σ. της ****, δεν προέβη σε νέα κρίση επί των δικαιολογητικών συμμετοχής - τεχνικής προσφοράς και επί της οικονομικής προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, αφού αυτά είχαν ήδη αξιολογηθεί σε προγενέστερο στάδιο με τις προαναφερθείσες με αριθμούς 86/2020 και 207/2020 Αποφάσεις του Δ.Σ. της εταιρείας μας αλλά επανέλαβε απλώς η με αριθμό 256/2020 απόφαση διατυπωθείσες στις αρχικές με αριθμούς 86/2020 και 207/2020 αποφάσεις της κρίσεις της επί της προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, οι οποίες (αποφάσεις με αριθμούς 86/2020 και 207/2020) δεν αμφισβητήθηκαν με προσφυγή ενώπιον της Α.Ε.Π.Π., αλλά και ούτε ακυρώθηκαν με απόφαση της Α.Ε.Π.Π. Στο πλαίσιο όμως της διέποντος από τις διατάξεις του Ν. 4412/2016 διοικητικής έννομης προστασίας. Ισχύει η αργή της επίκαιρης τήρησης των σχετικών διαδικασιών, υπό την έννοια ότι σε προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ υπόκεινται οι βλαπτικές πράξεις στην οικεία φάση της διαγωνιστικής διαδικασίας και δεν επιτρέπεται στον ενδιαφερόμενο η αμφισβήτηση της νομιμότητας αυτών σε μεταγενέστερο στάδιο. Ο ενδιαφερόμενος που συμμετέχει σε διαγωνιστική διαδικασία, διενεργούμενη κατά στάδια, και επιθυμεί να προσβάλλει μία βλαπτική πράξη ή παράλειψη της αρχής ανακύπτουσα σε προγενέστερο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλλει την ίδια πράξη σε μεταγενέστερο στάδιο αυτής. Η αρχή της επίκαιρης και αυτοτελούς προσβολής των βλαπτικών πράξεων όλων των οργάνων του διαγωνισμού εντάσσεται στους αρνητικούς όρους του εννόμου συμφέροντος και έχει ως συνέπεια να αποκλείεται ο παρεμπόπτων έλεγχος νομιμότητας πράξεων που εκδόθηκαν σε προγενέστερο στάδιο με την επ'

ευκαιρία προσβολή των μεταγενέστερων πράξεων ή παραλείψεων της διαγωνιστικής διαδικασίας με την προδικαστική προσφυγή. Συνεπώς η υπό κρίση προσφυγή είναι απορριπτέα ως εκπρόθεσμη, αφού με αυτήν η προσφεύγουσα προσβάλλει πράξεις προγενέστερου σταδίου, που δεν αφορούν την απόφαση που προσβάλλεται με την εδώ εξεταζόμενη προδικαστική προσφυγή. Τα όσα δε ισχυρίζεται η προσφεύγουσα στη σελίδα 7 της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής της γνωρίζοντας προφανώς το εκπρόθεσμο των προβαλλόμενων με την προσφυγή της λόγων, περί του ότι η εταιρεία τους «δεν είχε, κατά τον κρίσιμο χρόνο, έννομο συμφέρον να ασκήσει προδικαστική προσφυγή, καθώς είχε αναδεχθεί η ίδια προσωρινή ανάδοχος» και περί του ότι «εάν η εταιρεία τους είχε ασκήσει τότε προδικαστική προσφυγή κατά της αποδοχής της οικονομικής προσφοράς της ****, η προσφυγή αυτή θα απορρίπτονταν λόγω έλλειψης έννομου συμφέροντος, αφού η εταιρεία τους δεν υφίστατο καμία βλάβη καθώς είχε αναδειχθεί προσωρινή ανάδοχος» είναι μη νόμιμα και αβάσιμα και τούτο: Αναγνωρίζεται και στον προσωρινό ανάδοχο έννομο συμφέρον να ασκήσει αυτοτελώς προδικαστική προσφυγή και στη συνέχεια αίτηση αναστολής και να προβάλλει αιτιάσεις κατά της νομιμότητας της προσφοράς των εταιριών που έχουν καταταγεί σε κατώτερη θέση, γιατί τυχόν ευδοκίμηση της ασκηθείσης από την ανταγωνίστρια εταιρία προδικαστικής προσφυγής κατά της πράξεως με την οποία έχει κηρυχθεί η ίδια προσωρινή ανάδοχος, θα έχει ως αποτέλεσμα η προσφορά του προσωρινού αναδόχου να τεθεί εκτός της διαγωνιστικής διαδικασίας και να κηρυχθεί ο αιτών με την προδικαστική προσφυγή, νέος προσωρινός ανάδοχος. Το ΣτΕ με την με αριθμό 1573/2019 απόφασή του αναγνώρισε και στον προσωρινό ανάδοχο έννομο συμφέρον ν' ασκήσει επικαίρως προδικαστική προσφυγή προβάλλοντας αιτιάσεις κατά των ανθυποψηφιών, στηριζόμενο σε πρόσφατη απόφαση του ΔΕΕ, βάσει της οποίας, κάθε προσφέρων που θεωρεί ότι μια απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή η συμμετοχή ανταγωνιστή σε διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως είναι παράνομη και ενέχει κίνδυνο να του προκαλέσει ζημία, έχει άμεσο έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής κατά της εν λόγω αποφάσεως, ανεξαρτήτως της ζημίας που μπορεί, επιπλέον, να απορρεύσει από

την ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον υποψήφιο. Η νομολογιακή αυτή αντιμετώπιση αποτιμάται θετικά, γιατί παρέχει αποτελεσματική δικαστική προστασία στους ενδιαφερομένους και ταυτόχρονα εξυπηρετεί το αίτημα της ταχείας επίλυσης των διαφορών. Ειδικότερα, εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότερη δικαστική προστασία του προσωρινού αναδόχου. Η νομολογιακή αυτή αντιμετώπιση στηρίζεται στην ανάγκη τήρησης της αρχής ασφάλειας του δικαίου στο πλαίσιο των διαγωνιστικών διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων δια της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, η οποία υλοποιείται μέσω της υποχρέωσης των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων να προσβάλουν επικαίρως, σε σύντομο χρονικό διάστημα, τις πράξεις που τους προξενούν ή ενδέχεται να τους προξενήσουν ζημία, προκειμένου να μην υποχρεώνεται η αναθέτουσα αρχή να επαναλάβει ολόκληρη τη διαδικασία προς θεραπεία των παραβάσεων αυτών. Άλλωστε, παρόν θεωρείται και το συμφέρον που απειλείται με βεβαιότητα στο άμεσο μέλλον. Ενώ όταν η βλάβη δεν έχει μεν επέλθει, η επέλευσή της όμως θεωρείται ως λογικώς αναπόφευκτη ή ως πολύ πιθανή (όπως στην περίπτωση που ευδοκιμήσει η προσφυγή του δεύτερου μειοδότη με αποτέλεσμα να ανακηρυχθεί ο ίδιος προσωρινός ανάδοχος), τότε το έννομο συμφέρον θεωρείται ενεστώως διότι σε αυτή την περίπτωση το έννομο συμφέρον απειλείται με βεβαιότητα στο άμεσο μέλλον. Σε κάθε δε περίπτωση, κατά το δίκαιο των Δημοσίων Συμβάσεων, αρκεί η ύπαρξη της ενδεχόμενης βλάβης προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος. Για τους ανωτέρω λόγους η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή, με την οποία οι προβαλλόμενοι δι' αυτής λόγοι αφορούν αποκλειστικά και μόνο τα δικαιολογητικά συμμετοχής και την οικονομική προσφορά της προσωρινής αναδόχου εταιρείας πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη και απαράδεκτη προεχόντως ως εκπρόθεσμη αλλά και ελλείπει έννομου συμφέροντος της προσφεύγουσας (ίδετε με αριθμό 724/2019 απόφαση της Α.Ε.Π.Π. που έκρινε ομοίως). Σε κάθε περίπτωση, οι ισχυρισμοί της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής πέραν του ότι είναι απαράδεκτοι ως εκπροθέσμως προβαλλόμενοι, για τους ανωτέρω αναλυτικά αναφερόμενους λόγους, είναι μη νόμιμοι και καθόλα αβάσιμοι και τούτο διότι: Με τον 1ο λόγο της προσφυγής της ισχυρίζεται

η προσφεύγουσα ότι η προσωρινή ανάδοχος έχει παραβιάσει τους όρους 2.2.3.3 σ' και ζ'- θ' της διακήρυξης και τις διατάξεις των άρθρων 73 παρ. 4 α' και ζ' - και 305 του ν. 4412/2016. Ειδικότερα, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας η προσωρινή ανάδοχος έχει παραβιάσει την εργατική νομοθεσία, καθώς από έγγραφα, που έχει προσκομίσει η προσωρινή ανάδοχος σε άλλους διαγωνισμούς (****, τα οποία προσκομίζει η προσφεύγουσα) προκύπτει ότι απασχολεί τον **** καταβάλλοντάς του τον κατώτατο μηνιαίο μισθό των 650 ευρώ ενώ αυτός, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, και όπως δήθεν αποδεικνύεται από έγγραφα που η προσωρινή ανάδοχος έχει προσκομίσει σε άλλους διαγωνισμούς, έχει 10ετή προϋπηρεσία και δεν λαμβάνει τις νόμιμες προσαυξήσεις. Για τον λόγο αυτόν ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι η προσωρινή ανάδοχος έχει παραβιάσει την εργατική νομοθεσία, αφού, κατά τους ισχυρισμούς της, δεν καταβάλλει τις νόμιμες προσαυξήσεις στον ανωτέρω υπάλληλό της, και κατά συνέπεια η αρνητική δήλωση της προσωρινής αναδόχου στο Τ.Ε.Υ.Δ. που υπέβαλε στον ένδικο διαγωνισμό περί του αν έχει αθετήσει ή όχι τις υποχρεώσεις της στον τομέα του εργατικού δικαίου είναι ανακριβής και για τον λόγο αυτόν, κατά την προσφεύγουσα, ο προσωρινός ανάδοχος έπρεπε να είχε αποκλεισθεί από τον διαγωνισμό. Επί του λόγου αυτού της προσφυγής λεκτέα τα εξής: Στη με αριθμ. 1614/2020 διακήρυξη του διαγωνισμού και συγκεκριμένα στον όρο 3.2 αυτής «Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου - Δικαιολογητικό προσωρινού αναδόχου» ορίζεται ότι μετά την αξιολόγηση των προσφορών, ο αναθέτων φορέας αποστέλλει σχετική ηλεκτρονική πρόσκληση μέσω του συστήματος στον προσφέροντα, στον οποίο πρόκειται να γίνει η κατακύρωση («προσωρινό ανάδοχο»), και τον καλεί να υποβάλει εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής έγγραφης ειδοποίησης σε αυτόν, τα αποδεικτικά έγγραφα νομιμοποίησης και τα πρωτότυπα ή αντίγραφα που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α' 74) όλων των δικαιολογητικών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.9.2. της διακήρυξης, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της διακήρυξης, καθώς και για την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής των

παραγράφων 2.2.4 - 2.2.8 της διακήρυξης. Στον ίδιο όρο ορίζεται ότι «Απορρίπτεται η προσφορά του προσωρινού αναδόχου, καταπίπτει υπέρ του αναθέτοντος φορέα η εγγύηση συμμετοχής του και η κατακύρωση γίνεται στον προσφέροντα που υπέβαλε την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, τηρουμένης της ανωτέρω διαδικασίας, εάν κατά τον έλεγχο των παραπάνω δικαιολογητικών διαπιστωθεί ότι τα στοιχεία που δηλώθηκαν με το ****, είναι ψευδή ή ανακριβή». Ο υπό κρίση όμως λόγος της προσφυγής περί ανακρίβειας του **** είναι μη νόμιμος και απορριπτέος διότι, πέραν του ότι το **** της προσωρινής αναδόχου, όπως αυτό υποβλήθηκε με τα δικαιολογητικά συμμετοχής - Τεχνική προσφορά αυτής, εγκρίθηκε με τη με αριθμό 86/2020 απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας μας, και δεν αμφισβητήθηκε ούτε από την προσφεύγουσα ούτε και από κάποιον άλλον συμμετέχοντα, η προσβολή του **** από την προσφεύγουσα με την αιτίαση ότι αναληθώς ή ψευδώς δηλώθηκε σε αυτό εάν ο οικονομικός φορέας έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις του στον τομέα του εργατικού δικαίου είναι κάτι που θα ελεγχθεί από το αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο του διαγωνισμού, σύμφωνα με όσα θα προκύψουν από το προβλεπόμενο προς απόδειξη αυτού από τη διακήρυξη πιστοποιητικό από τη Διεύθυνση Προγραμματισμού και Συντονισμού της Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων, από το οποίο και αποδεικνύονται οι πράξεις επιβολής προστίμου που τυχόν έχουν εκδοθεί σε βάρος του προσφέροντος σε χρονικό διάστημα δύο (2) ετών πριν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής προσφοράς. Σύμφωνα δε με τα οριζόμενα στη διακήρυξη σε περίπτωση που το κράτος-μέλος ή η εν λόγω χώρα δεν εκδίδει πιστοποιητικό ή όπου το πιστοποιητικό αυτό δεν καλύπτει όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο νόμο και στη διακήρυξη, το πιστοποιητικό μπορεί να αντικαθίσταται από υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου. Η ακρίβεια ή ανακρίβεια των σχετικών δηλώσεων στο **** της προσωρινής αναδόχου θα ελεγχθεί από το αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο του διαγωνισμού κατά το στάδιο αξιολόγησης των δικαιολογητικών του προσωρινού αναδόχου και με βάση τα προβλεπόμενα από τη διακήρυξη αποδεικτικά έγγραφα (πιστοποιητικά ή υπεύθυνες δηλώσεις), τα οποία και μόνο λαμβάνονται υπόψη κατά την

αξιολόγηση των δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου και όχι από έγγραφα, που ο προσωρινός ανάδοχος έχει προσκομίσει σε άλλους δημόσιους διαγωνισμούς όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Για τους ανωτέρω λόγους ο 1ος λόγος της υπό κρίση προσφυγής περί παραβίασης από την προσφεύγουσα της εργατικής νομοθεσίας είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος και αβάσιμος. Με τον 2° λόγο της υπό κρίση προσφυγής της η προσφεύγουσα βάλλει κατά της οικονομικής προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, ισχυριζόμενη αβασίμως ότι: ο) έχει γίνει εσφαλμένος υπολογισμός των αποδοχών ενός τουλάχιστον εργαζομένου και δη του **** στον οποίο δεν έχουν υπολογισθεί, κατά την προσφεύγουσα οι νόμιμες προσαυξήσεις, που δικαιούται, όπως αυτές προκύπτουν από έγγραφα που η προσωρινή ανάδοχος έχει προσκομίσει σε άλλους διαγωνισμούς β) δεν έχει εξειδικεύσει η προσωρινή ανάδοχος την οικονομική της προσφορά όπως απαιτεί η Διακήρυξη και άρα, κατά την προσφεύγουσα, η προσφορά της προσωρινής αναδόχου είναι πλημμελής γ) ότι έγινε εσφαλμένη συμπερίληψη των επιδομάτων των εργαζομένων στο διοικητικό κόστος και δ) ότι έγινε εσφαλμένη συμπλήρωση των πεδίων Α' και Β' του Πίνακα 2 της οικονομικής προσφοράς. Λόγω δε των πλημμελειών αυτών ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι η οικονομική προσφορά της προσωρινής αναδόχου έπρεπε να απορριφθεί. Και ο 2^{ος} όμως αυτός λόγος της υπό κρίση προσφυγής περί δήθεν πλημμελειών στην οικονομική Προσφορά της προσωρινής αναδόχου είναι απορριπτέος και τούτο διότι: Ως αναλυτικά ανωτέρω εκτέθηκε η «οικονομική προσφορά» της προσωρινής αναδόχου εταιρείας έχει ήδη κριθεί σε προγενέστερο στάδιο με τη αριθμό 207/28-07- 2020 απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας μας με την οποία εγκρίθηκε το υε αριθμό **** πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού. που αφορά στην αξιολόγηση του δεύτερου σταδίου της διαγωνιστικής διαδικασίας «Οικονομικές Προσφορές», βάσει του οποίου διαπιστώθηκε, μετά από διευκρινήσεις που ο οικονομικός φορέας «****» - προσωρινή ανάδοχος παρείχε ότι όλες οι οικονομικές προσφορές γίνονται δεκτές. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στη νυν προσφεύγουσα μέσω του Συστήματος στις 30-07-2020 και κατά της Απόφασης αυτής η προσφεύγουσα, παρόλο που είχε έννομο συμφέρον ν'

ασκήσει επικαίρως προδικαστική προσφυγή προβάλλοντας αιτιάσεις κατά της οικονομικής προσφοράς της νυν προσωρινής αναδόχου «****» δεν άσκησε καμία προσφυγή εντός της νομίμου προθεσμίας. Η με αριθμό **** προσαλλόμενη Απόφαση του ****, δεν προέβη σε καμία νέα κρίση και αξιολόγηση επί της οικονομικής προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, αφού αυτή είχε ήδη αξιολογηθεί σε προγενέστερο στάδιο με τη με αριθμό 207/28-07-2020 απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας μας η οποία δεν αμφισβητήθηκε με προσφυγή ενώπιον της Α.Ε.Π.Π., αλλά και ούτε ακυρώθηκε με απόφαση της Α.Ε.Π.Π. Οι αιτιάσεις λοιπόν της παρούσας προσφυγής καθ' ο μέρος στρέφονται κατά του κύρους και της πληρότητας της οικονομικής προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, πρέπει να απορριφθούν ως μη νόμιμες και απαράδεκτες προεχόντως ως εκπρόθεσμες, αλλά και λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας, αφού ο ενδιαφερόμενος που συμμετέχει σε διαγωνιστική διαδικασία, διενεργούμενη κατά στάδια, και επιθυμεί να προσβάλλει μία βλαπτική πράξη ή παράλειψη της αρχής ανακύπτουσα σε προγενέστερο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλλει την ίδια πράξη σε μεταγενέστερο στάδιο αυτής, όπως εν προκειμένω πράττει η προσφεύγουσα. Σε κάθε περίπτωση οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, περί δήθεν πλημμελειών της οικονομικής προσφοράς είναι και ουσία αβάσιμοι, αφού η οικονομική προσφορά της προσωρινής αναδόχου δεν παρουσιάζει πλημμέλειες και είναι σύμφωνη με τους όρους της διακήρυξης. Η οικονομική προσφορά της προσωρινής αναδόχου αξιολογήθηκε από το αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο του διαγωνισμού, ήτοι την Επιτροπή διενέργειας και αξιολόγησης του διαγωνισμού και κρίθηκε αποδεκτή και σύμφωνη με τους όρους της διακήρυξης τη με αριθμό **** Απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας μας. Πράγματι δε, όπως η και η προσφεύγουσα στην προσφυγή της αναφέρει, στην οικονομική της προσφορά η προσωρινή ανάδοχος «****» συμπεριέλαβε τα επιδόματα εργαζομένων (Χριστούγεννα, Πάσχα, επίδομα άδειας) όχι στις πάσης φύσης νόμιμες αποδοχές (πεδίο Α' του Πίνακα 2), αλλά στο πεδίο Γ του Πίνακα 2 στα σχετικά ποσά με το διοικητικό κόστος. Μετά από νόμιμη όμως και σύμφωνη με τη διακήρυξη πρόσκληση για παροχή

διευκρινήσεων ως προς το σημείο αυτό, η προσωρινή ανάδοχος διευκρίνισε την οικονομική της προσφορά. Τα όσα δε ισχυρίζεται η προσφεύγουσα περί του ότι δήθεν ήταν μη νόμιμη πρόσκληση προς παροχή διευκρινίσεων, είναι αβάσιμα και τούτο διότι ρητά ορίζεται στον Ν. 4412/2016 στο άρθρο 310 αυτού ότι « Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, ο αναθέτων φορέας μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες ή τους υποψηφίους να διευκρινίζουν ή να συμπληρώνουν τα έγγραφα ή τα δικαιολογητικά που έχουν υποβάλει, μέσα σε εύλογη προθεσμία, [...].Οποιαδήποτε διευκρίνιση ή συμπλήρωση υποβάλλεται από τους προσφέροντες ή υποψηφίους χωρίς να έχει ζητηθεί από την αναθέτουσα αρχή δεν λαμβάνεται υπόψη,....». Ήταν συνεπώς νόμιμη η κλήση της προσωρινής αναδόχου προς παροχή διευκρινήσεων και τα όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα είναι μη νόμιμα και αβάσιμα. Επειδή η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή είναι μη νόμιμη, αβάσιμη, απαράδεκτη και απορριπτέα..».

13. Επειδή, με την παρέμβαση της η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι «Πρότερον των λόγων ουσίας τοποθετούμαστε και αρνούμαστε το παραδεκτό της προδικαστικής προσφυγής της αντιδίκου μας ως εξής: Η "****" έπρεπε να είχε αποκλειστεί από τον διαγωνισμό λόγω του ότι η απόφαση 1506/2020 της ΑΕΠΠ έκρινε ότι δεν έχει την τεχνική και επαγγελματική επάρκεια λόγω του ότι ο "με σύμβαση έργου" **** δεν καλύπτει το κριτήριο αυτό, καθώς και ότι δεν τηρήθηκε το κριτήριο της φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας κατά το στάδιο της προσφοράς. Συνεπώς, η αντίδικος εταιρία έπρεπε να καταστεί τρίτος και να αποκλειστεί από την περαιτέρω διαδικασία και όχι να κάνει παρελκυστικά συνεχόμενες προδικαστικές προσφυγές, τη στιγμή μάλιστα που έχει καταθέσει (και έχει εκδικαστεί ήδη την 7-1-2021) και βρισκόμαστε εν αναμονή απόφασης στην αίτηση αναστολής ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων. Επίσης η προδικαστική προσφυγή ασκείται μόνο μια φορά και συνεπώς το μόνο ένδικο βοήθημα για την αντίδικο εταιρία ήταν η αίτηση αναστολής/ακύρωσης. Η πράξη την οποία προσβάλλει η αντίδικος είναι πράξη συμμόρφωσης της απόφασης 1506/2020 αποκλειστικά και δεν μπορεί να προσβληθεί μέσω νέας δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, είναι

σαν να προσβάλλεται απόφαση της ΑΕΠΠ με νέα προδικαστική προσφυγή. Συνεπώς έχει παρέλθει το δικαίωμα της αντιδίκου να προσβάλλει πράξεις που ανάγονται στο παρελθόν και με κανένα τρόπο δεν σχετίζονται με την νομιμότητα της πράξης συμμόρφωσης του αναθέτοντα φορέα. Δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί δε η πράξη συμμόρφωσης για να προσβάλλει η αντίδικος οποιαδήποτε παρελθούσα πράξη, διότι και εκτός άλλων, έχει παρέλθει και οποιαδήποτε εκ του νόμου προθεσμία. Το δεκαήμερο ή έστω δεκαπενθήμερο έχει προ πολλού παρέλθει. Έτσι πρέπει η ΑΕΠΠ να απορρίψει σε αυτό το σημείο την προσφυγή λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος/ενεργητικής νομιμοποίησης και να μην προχωρήσει καν στην εξέταση των λόγων ουσίας. Όλως επικουρικώς όμως εμείς θα τοποθετηθούμε και σε αυτές, παρόλο που ακραδάντως πιστεύουμε ότι δεν χρειάζεται, αλλά σε κάθε περίπτωση, και σε αυτές έχουμε δικαίωμα να ισχυριστούμε το δίκαιο των θέσεων μας, αποκαλύπτοντας την προσχηματικότητα και τις μεθόδους της προσφεύγουσας εταιρίας. 1^{ος} Λόγος παρέμβασης επί της προδικαστικής προσφυγής: Μη παραβίαση εκ μέρους μας της εργατικής νομοθεσίας και αλυσιτελής προβολή του συγκεκριμένου επιχειρήματος από την προσφεύγουσα. Η «*****» στο σημείο III Α. της προσφυγής της (σελ. 8) διατείνεται πως η εταιρία μας έχει παραβιάσει τους όρους 2.2.3.3 α' και ζ'-θ' της διακήρυξης και τις διατάξεις των άρθρων 73 παρ. 4 α' και ζ'-θ' και 305 του ν. 4412/2016. Συγκεκριμένα ισχυρίζεται, ότι παραβιάζουμε την υποπαράγραφο ΙΑ.11 του ν. 4093/2012 με την οποία εκτός από τον κατώτατο μισθό, καθορίσθηκε και η προσαύξησή του με ποσοστό 10% για κάθε τριετία προϋπηρεσίας και ως τρεις τριετίες συνολικά 30% για προϋπηρεσία εννέα ετών και άνω. Η προσφεύγουσα διατείνεται πως όσον αφορά τον εργαζόμενο της εταιρίας μας **** δεν του αποδίδουμε στο νόμιμο κατώτατο μισθό του τις προσαυξήσεις των εννέα ετών της προϋπηρεσίας του. Εμείς αρνούμαστε κατηγορηματικά την παραπάνω παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας για λόγους τους οποίους αναλύουμε ευθύς αμέσως μετά την παρακάτω αιτίαση διεξοδικώς: Α) α) Παραβιάζεται η αρχή της αυτοτέλειας του κάθε διαγωνισμού. Σύμφωνα με την αρχή αυτήν δεν μπορεί να ανατρέξει ο αντίδικος σε έγγραφα άλλων διαγωνισμών, στους οποίους είχε συμμετάσχει (ΕΑ

ΣτΕ 668/2009 - σχετικό 8, 938/2004). Επομένως νομολογιακά δεν πρέπει να ληφθούν υπόψιν τα στοιχεία αυτά, β) ενώ εγείρεται και θέμα στην βάση της αρχής της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, και πρόσθετα και για αυτόν τον λόγο ζητούμε να μη ληφθεί καν υπόψιν αυτό το επιχείρημα της αντιδίκου εταιρίας που στηρίζεται σε έγγραφα που δεν έχει δικαίωμα να εισαγάγει στην παρούσα προσφυγή και για τον λόγο ότι δεν είναι ούτε επικαιροποιημένα και ενδέχεται να είναι και ανακριβή ως προς την επικαιροποίηση. Β) Στη συνέχεια δεν υφίσταται εκ μέρους μας καμία παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας όσον αφορά την καταβολή του νόμιμου μισθού ****. Ο **** έχει προσληφθεί νομίμως από την εταιρία μας με την ειδικότητα «*****» από την 1/4/2015. Επίσης από 1/4/2015, από τη στιγμή δηλαδή που ο **** προσλήφθηκε από την εταιρία μας, έχει αλλάξει κλάδο και πακέτο ασφάλισης, δηλαδή ενώ κατά την προηγούμενη επαγγελματική του σταδιοδρομία βρισκόταν στους κλάδους/πακέτα ασφάλισης 102 και 104, από 1/4/2015, οπότε προσλήφθηκε εξ ημών, βρίσκεται στον κλάδο/πακέτο ασφάλισης 106. Έχει προσληφθεί από την εταιρία μας με διαφορετική ειδικότητα από εκείνη που προηγουμένως είχε, γεγονός που αποδεικνύεται και από τη διαφοροποίηση των κλάδων ασφάλισης του ****, και είναι προς το παρόν αμφισβητούμενο αν η προϋπηρεσία του επιτρέπει να του χορηγηθούν τα επιδόματα τριετίας. Αυτό όμως που είναι πλέον του βεβαίου με πάγια νομολογία δεκαετιών είναι ότι προκειμένου να ληφθεί υπόψιν η προϋπηρεσία του εργαζομένου, ο ίδιος ο εργαζόμενος οφείλει να προσκομίσει στον εργοδότη τα απαραίτητα αποδεικτικά αυτής έγγραφα, ούτως ώστε να μπορέσει αυτή να ληφθεί υπ' όψιν από τη στιγμή που αυτά τα έγγραφα προσκομίστηκαν και έπειτα (ΕφΑθ 6379/2019, ΑΠ 70/2009 - Σχετικό 9), ΑΠ 976/1985, ΑΠ 1053/1987, ΑΠ 306/1987, ΜονΠρΑθ 1125/2000). Εμπίπτει, δηλαδή, στην υποχρέωση πληροφόρησης εκ μέρους του εργαζομένου προς τον εργοδότη. Το επίδομα προϋπηρεσίας, αρχίζει να καταβάλλεται από την υποβολή των σχετικών πιστοποιητικών εργασίας στον εργοδότη, στον οποίο υπηρετεί ο μισθωτός, επομένως όχι αναδρομικά (ΑΠ 947/82, 306/87). Άρα, πώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται πως εμείς εν γνώσει μας παραβιάσαμε διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και γι' αυτόν τον λόγο η

προσφορά μας είναι απορριπτικά κατά τους όρους 2.2.3.4 και 2.2.4 της διακήρυξης; Όπως εκ των ανωτέρω είναι πρόδηλο, η εταιρία μας ουδεμία διάταξη της εργατικής νομοθεσίας παραβίασε, πόσο μάλλον εν γνώσει της, άρα η προσφορά μας είναι σε κάθε περίπτωση σύννομη και δεν εμπίπτει σε κανέναν από τους λόγους αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4 της διακήρυξης, ούτε η οικονομική μας προσφορά παρουσιάζει κάποια πλημμέλεια λόγω μη συμπερίληψης των νόμιμων -όπως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται- προσαυξήσεων προϋπηρεσίας, αφού αυτές αρχικά δεν ήταν αναγκαίο να καταβληθούν, διότι ο **** από την πρόσληψή του στην εταιρία μας εντάσσεται σε διαφορετικό κλάδο/πακέτο κάλυψης και ουδέποτε η εταιρία μας είχε λάβει γνώσει μέσω αποδεικτικών εγγράφων από τον εργαζόμενο για σχετική προϋπηρεσία του. Επομένως, δεν παραβιάζεται ούτε ο όρος 2.2.4 της εν λόγω διακήρυξης. Για να έχουμε παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας πρέπει να υπάρχει κάποιο έγγραφο από αρμόδια αρχή που να το αποδεικνύει. Η νομική επιχειρηματολογία τύπου "είναι- δεν είναι νόμιμο -υπάρχει /δεν υπάρχει νομολογία -όχι υπάρχει αυτή η διάταξη κλπ" στο παρόν δικόγραφο και στα ομοειδή του, δηλ. προσφυγές ενώπιον της ΑΕΠΠ αποτελεί άσχετο ή έστω παρεμπίπτον ζήτημα, το οποίο όμως δεν μπορεί να απασχολήσει το δικαστήριο στην συγκεκριμένη υπόθεση ενδίκων μέσων για δημόσιες συμβάσεις, αλλά και σε όλες πλην ίσως ελαχίστων εξαιρέσεων με πολύ διαφορετικά στοιχεία και να στρέφεται η δικανική κρίση σε ερμηνείες που δυνητικά και πλήρως αμφισβητούμενα μπορεί να οδηγήσουν σε μια παραβίαση εργατικής διάταξης. Επομένως ακόμα και η εισαγωγή του λόγου αυτού χωρίς τεκμηρίωση από δημόσιο έγγραφο είναι μη νόμιμη διαδικαστικά και δεν αρμόζει στην παρούσα ούτε η εξέταση (νομικά) του λόγου αυτού. Δ) Στην συνέχεια στο σημείο "III ii. Λόγος αποκλεισμού" σελ. 11, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι λόγω μη τήρησης από μέρος μας της εργατικής νομοθεσίας πρέπει να αποκλειστούμε λόγω των όρων 1.7, 2.2.3.3, 4.3 της Διακήρυξης (Σχετικό 1), των άρθρων 73 § 4, 253 § 2 του ν. 4412/2016 και της δήλωσής μας στο **** "ότι δεν έχουμε αθετήσει υποχρεώσεις μας στους τομείς του περιβαλλοντικού, κοινωνικοασφαλιστικού και εργατικού δικαίου" στο σχετικό ερώτημα. Αναφερόμαστε σαφώς και σε όλα τα

παραπάνω και δηλώνουμε ξανά μετ' επιτάσεως, ότι δεν έχουμε παραβιάσει καμία υποχρέωσή μας, λειτουργούμε απολύτως νόμιμα σε κάθε πτυχή της δραστηριότητας μας στο σύνολο της νομοθεσίας. Αντίθετα η αντίδικος προσφεύγουσα καταφεύγει σε αστοιχειώτες και αναληθείς δηλώσεις και αυτόκλητες κρίσεις, που πέραν του ότι αθέμιτα ισχυρίζεται πράγματα που δεν ισχύουν, επιχειρεί να θέσει το όνομα και την δραστηριότητα της εταιρίας μας υπό ένα υποτίθεται μη νομότυπο φως. Το γεγονός αυτό της "παραπλάνησης" ή των αναληθών δηλώσεων της αποδεικνύεται και από τον ισχυρισμό της "ότι η παράβαση της εργατικής νομοθεσίας συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού (σελ 12 κάτω, αρχή της σελ. 13) και δεν απαιτείται να υπάρχει προηγούμενη απόφαση διαπίστωσης της παράβασης ή επιβολή προστίμου προκειμένου να συντρέξει ο συγκεκριμένος λόγος αποκλεισμού" και καταθέτει ότι ο παραπάνω ισχυρισμός στηρίζεται στην Κατευθυντήρια Οδηγία 20 της ΕΑΑΔΗΣΥ σελ. 10 και υποσημείωση 28. Πάντως, για την έννοια των «κατάλληλων μέσων» με τα οποία η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει την αθέτηση των εν λόγω υποχρεώσεων, δεν υφίσταται ορισμός/σχετική ένδειξη, και ως εκ τούτου κρίνονται *ad hoc* (κατά περίπτωση). Απέχει δε μακράν αυτού που ισχυρίζεται ότι γράφει στο συγκεκριμένο σημείο και ως προς το ότι άλλα πράγματα γράφει εκεί, άλλα πράγματα λέει η αντίδικος προσφεύγουσα ότι γράφει. Αν αυτό δεν είναι παραπλάνηση, αναρωτιόμαστε τι είναι. Δεν αναφέρει καταρχήν τίποτα για εργατική νομοθεσία το εδάφιο, επίσης η υποσημείωση 28 είναι άσχετη και όλα αυτά είναι μεν αποδεκτά και σχολιάστηκαν παραπάνω από εμάς στα πλαίσια του νόμου, αλλά δεν είναι σωστό να παραπέμπουμε κάπου και εκεί το κείμενο να είναι διαφορετικό. Κάποιος που χρησιμοποιεί παραπλανητικές μεθόδους σε ένα σημείο, είναι επίφοβος να τις χρησιμοποιεί παντού. Επί της ουσίας όμως και επί του ερωτήματος "με ποιο τρόπο διαπιστώνεται μια παράβαση της εργατικής νομοθεσίας" αναφερθήκαμε ήδη παραπάνω στο σημείο Γ) και στο άρθρο 73 § 4 σύμφωνα με το οποίο πρέπει να έχουν περιέλθει στοιχεία στην αναθέτουσα αρχή που να την καθιστούν βέβαιη ότι υπάρχει παραβίαση. "Πρέπει να μπορεί να αποδείξει με κατάλληλα μέσα", και όχι με εικασίες ή εκδικητικούς ισχυρισμούς αντιδίκων που δεν σέβονται τον υγιή ανταγωνισμό. Αλλά και πάλι η αναθέτουσα

αρχή πρέπει να δώσει την ευχέρεια στον οικονομικό φορέα να αποδείξει ότι ο ισχυρισμός της δεν είναι αληθής. Στην προκείμενη περίπτωση δεν έχουμε αθετήσει την παραμικρή υποχρέωσή μας σε κανέναν τομέα και στην εργατική νομοθεσία, το **** μας έχει συμπληρωθεί σωστά και είναι αβάσιμοι οι ισχυρισμοί της αντίδικου μας εταιρίας. Άρα στο σύνολό του ο 1ος προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα λόγος απόρριψης μέσω της προδικαστικής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. 2ος Λόγος παρέμβασης επί της προδικαστικής προσφυγής: Η Αντίδικος διατείνεται ότι υπάρχουν πλημμέλειες στην οικονομική μας προσφορά σύμφωνα με τον όρο 2.4.4 της Διακήρυξης στα εξής σημεία: α. Εσφαλμένος υπολογισμός των αποδοχών ενός τουλάχιστον εργαζομένου Προφανώς αυτός είναι ο κεντρικός ισχυρισμός του αντίδικου προσφεύγοντα οικονομικού φορέα "*****". Έχει απαντηθεί πολλάκις ανωτέρω και παραπέμπουμε στην παραπάνω απάντησή μας στον 1ο λόγο, επομένως ο υπολογισμός των αποδοχών του εργαζομένου στην οικονομική μας προσφορά δεν είναι εσφαλμένος. Στην τελευταία πρόταση του εδαφίου α. της σελ. 15 της προσφυγής, η αντίδικος εταιρία λέει ότι "ο υποψήφιος απέκτησε παράνομο πλεονέκτημα έναντι της εταιρίας μας, υποβάλλοντας χαμηλότερη προσφορά λόγω μη τήρησης των υποχρεωτικών εκ του νόμου προσαυξήσεων στον κατώτατο μισθό". Μα, εμείς δεν υποβάλλαμε την χαμηλότερη προσφορά! Η αντίδικος εταιρία έγινε προσωρινός ανάδοχος με βάση την προσφερόμενη τιμή. Και συνεπώς δεν αποκτήσαμε κανένα πλεονέκτημα, κανένα παράνομο πλεονέκτημα και αυτό και μόνο δείχνει την σύγχυση της προσφεύγουσας. Είναι δε πιθανό αυτό το εδάφιο να το επικόλλησε από άλλο κείμενο, επειδή είναι βαρύγδουπο και φαντάστηκε ότι ταίριαζε. Επομένως έχει συμπληρωθεί πολύ σωστά το συγκεκριμένο σημείο και δεν υπάρχει εσφαλμένος υπολογισμός αποδοχών κανενός εκ των εργαζομένων. β. Έλλειψη εξειδίκευσης της οικονομικής προσφοράς Στο σημείο 38.1 η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην οικονομική μας προσφορά αναφέρεται απλά ο αριθμός των εργαζομένων, αλλά δεν εξειδικεύονται ούτε το ύψος των πάσης φύσεως νομίμων αποδοχών, ούτε το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών. Αυτό δεν είναι αληθές. Είναι σαφές από την οικονομική προσφορά μας (σχετικό 10) στο κουτάκι και φαίνεται ότι οι νόμιμες

αποδοχές των εργαζομένων είναι καταρχήν ίδιες για όλους (δηλ. 650 ευρώ μισθό, περιλαμβάνεται δηλ το κόστος των εισφορών των εργαζομένων) και στο αμέσως επόμενο κουτάκι φαίνεται καθαρά το ύψος των εργοδοτικών εισφορών το οποίο αν το διαιρέσουμε δια των 5 εργαζομένων είναι περίπου 180 ευρώ ανά εργαζόμενο το μήνα (ποσοστό 24,81% του μισθού τους). Μάλιστα εμείς έχουμε εξειδικεύσει πιο καλά και πιο συγκεκριμένα από την ανταγωνίστρια προσφεύγουσα εταιρία μας, βλ. και σχετικό 11, η οικονομική προσφορά της "****". Σχετικά με το σημείο 38.2 η αντίδικος ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει εξειδίκευση ανά εργαζόμενο, ώστε να προκύπτει πως προέκυψε το τελικό ποσό. Αυτό θα ήταν αναγκαίο, αν είχαμε διαφορετικούς μισθούς ανά εργαζόμενο, και όταν συμβαίνει αυτό, προφανώς το κάνουμε. Αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση τα ποσά των αποδοχών είναι ίσα, ίδια, είναι 650 ευρώ. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να γράψουμε εργαζόμενος α) 650 ευρώ, εργαζόμενος β) 650 ευρώ κλπ. Η καταχώρισή μας είναι σαφέστατη, όσο και αν η επιθυμία της προσφεύγουσας είναι να βρει λάθη εκεί που δεν υπάρχουν. Η αρχή της τυπικότητας είναι σεβαστή και επιθυμητή, αλλά δε μπορεί να γίνει σε βάρος της κοινής λογικής και της κατανόησης του μέσου ανθρώπου. Το επίπεδο κατανόησης από τους ανθρώπους που θα αναγκαστούν να ασχοληθούν με αυτές τις αιτιάσεις, τα μέλη της επιτροπής κλπ. είναι σίγουρα επαρκέστατο. Σχετικά με το σημείο 38.3 σημειώνουμε ότι από την σύγκριση προκύπτει ότι η δικιά μας εταιρία έχει κάνει πλήρη εξειδίκευση έχοντας δώσει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και στην οικονομική προσφορά μας (σχετικό 10), όπου επί λέξη στην δεύτερη σελίδα αναφέρεται: ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ (που θα καλύψουν το σύνολο της υπηρεσίας): 5 ΑΤΟΜΑ ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: Οι δύο (2) ηλεκτρολόγοι που θα διαθέσουμε θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε βάρδιες όλες τις εργάσιμες ημέρες (πλην Σαββάτου, Κυριακής και αργιών) και ειδικότερα ένας ηλεκτρολόγος πρωινή βάρδια από ώρα 6:00 π.μ. - 14:00 μ.μ. και ένας ηλεκτρολόγος απογευματινή βάρδια από ώρα 14:00 μ.μ. - 22:00 μ.μ.. Οι δύο (2) υδραυλικοί που θα διαθέσουμε θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε βάρδιες όλες τις εργάσιμες ημέρες (πλην Σαββάτου, Κυριακής και αργιών) και ειδικότερα ένας υδραυλικός πρωινή βάρδια από ώρα 6:00 π.μ. - 14:00 μ.μ. και ένας υδραυλικός

απογευματινή βάρδια από ώρα 14:00 μ.μ. - 22:00 μ.μ. Ο εργάτης γενικών καθηκόντων που θα διαθέσουμε θα παρέχει τις υπηρεσίες του σε καθημερινή βάση όλες τις εργάσιμες ημέρες (πλην Σαββάτου, Κυριακής και αργιών) από τις 7:00 π.μ. - 15:00 μ.μ. Δεν υπάρχει κάτι που να εξειδικεύει περισσότερο, ο λόγος αυτός της προσφεύγουσας είναι πλήρως προσχηματικός και πρέπει να απορριφθεί. γ. Εσφαλμένη συμπερίληψη των επιδομάτων των εργαζομένων στο διοικητικό κόστος - έλλειψη ανάλυσης διοικητικού κόστους Η αντιδίκος ισχυρίζεται ΑΛΗΘΩΣ ότι στην προσφορά μας συμπεριλάβαμε τα επιδόματα εργαζομένων (Χριστούγεννα, Πάσχα, επίδομα αδείας) όχι στις πάσης φύσης νόμιμες αποδοχές (πεδίο Α' του Πίνακα 2), αλλά στο πεδίο Γ' του Πίνακα 2 στα σχετικά ποσά με το διοικητικό κόστος. Πράγματι συμπεριελήφθησαν τα επιδόματα των εργαζομένων αρχικά στις διοικητικές δαπάνες. Αυτό έγινε, γιατί δεν μπορούσε κατά τη γνώμη μας να προστεθούν αυτά τα ποσά στο πεδίο με τις "νόμιμες αποδοχές", γιατί αυτό αφορούσε 12 μισθούς, ενώ τα επιδόματα ανταποκρίνονται σε 14 μισθούς και συνεπώς αυτό θα δημιουργούσε σύγχυση. Στην στήλη που περιγράφεται "μήνες", η αντίληψή μας είναι ότι οι μήνες πρέπει να υπολογιστούν ως 12, διότι αλλιώς δεν θα είναι εύκολο ή αυτονόητο και δεν μπορεί να υπολογιστεί η μηνιαία μισθολογική δαπάνη. Θα προκύψει δηλ. έτσι κι αλλιώς το ερώτημα "είναι υπολογισμένο σε βάση 12 ή 14 μηνών;" Για αυτόν τον λόγο αναφέρθηκαν στο αμέσως παρακάτω πεδίο, στις "διοικητικές δαπάνες", όπου συμπεριλήφθηκε σαφώς, ευκρινώς και πρώτα η λέξη "επιδόματα εργαζομένων". Θα μπορούσε μάλιστα κανείς με "εκ του αντιθέτου επιχείρημα" να ισχυριστεί ότι δεν είναι σαφής η μισθολογική δαπάνη της αντιδίκου (για παράδειγμα), όταν δηλαδή εγγράφεται στο πεδίο Α' του Πίνακα 2 ένα ποσό, αυτό δεν είναι αυτονόητα ξεκάθαρο ότι ανταποκρίνεται σε 14 μήνες. Θα πρέπει κανείς "πιο δύσκολα" να κάνει τη διαίρεση δια 14, προκειμένου να λάβει την πληροφορία της μηνιαίας δαπάνης, και στο σημείο αυτό η ζήτηση διευκρινίσεων έχει προβλεφθεί από τον νόμο προκειμένου να υπάρξει η διευκόλυνση της διαλεύκανσης του περιεχομένου σε τέτοιου είδους σημεία. Σχετικά με τις αιτιάσεις της αντιδίκου στο σημείο 41.4 για την μη νόμιμη πρόσκληση προς παροχή διευκρινίσεων, λεκτέα είναι τα εξής: α) Ισχυρίζεται ότι η πρόσκληση είναι

παράνομη, γιατί έγινε μετά την υποβολή των προσφορών. Η πρόσκληση για παροχή διευκρινίσεων έγινε κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών και κληθήκαμε να καταθέσουμε τα δικαιολογητικά. Επομένως αυτές ήταν στον σωστό χρόνο, όπως προβλέπει ο νόμος και οι αιτιάσεις της αντιδίκου είναι προσχηματικές. β) Ισχυρίζεται ότι δεν είναι καταρχήν νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά, γιατί η μεταγενέστερη συμπλήρωσή τους θα ισοδυναμούσε με αντικατάστασή τους. β) Από τα παραπάνω γίνεται σαφές ότι τόσο η αναθέτουσα αρχή, όσο και εμείς κινηθήκαμε εντός των νομίμων ορίων. Αντικατάσταση εγγράφων δεν υπήρξε, συμπληρώθηκε κάποια ασάφεια (για παράδειγμα αν υπήρχε πεδίο "επιδόματα εργαζομένων" ή στο πεδίο η σημείωση "υπολογισμός με βάση 14 μηνών" όλα αυτά θα είχαν αποφευχθεί, γιατί όλες οι πληροφορίες υπήρχαν εκεί, όλα τα ποσά είχαν τοποθετηθεί, επί της ουσίας επρόκειτο πράγματι για αυτό που λέμε στην καθομιλουμένη μια "διευκρίνιση" επί ενός θέματος το οποίο ήδη έχει γίνει "σχεδόν σαφές", είναι όμως ορισμένο. Συνεπώς οι αιτιάσεις της αντιδίκου, είναι πλήρως προσχηματικές και αβάσιμες και δεν στηρίζονται ούτε στο πνεύμα, ούτε στο γράμμα του νόμου. Τίποτε ουσιώδες δεν αντικαταστάθηκε. Πρέπει λοιπόν και αυτός ο λόγος της προσφεύγουσας να απορριφθεί. δ. Εσφαλμένη συμπλήρωση των πεδίων Α' και Β' του Πίνακα 2 της οικονομικής προσφοράς Με άλλα λόγια, όλα τα παραπάνω επιχειρήματα αντεστραμμένα. Εδώ η προσφεύγουσα συμπεραίνει ότι στο πεδίο Α' του Πίνακα 2 αναφέρεται ο μισθός κάθε εργαζομένου, μικτός μάλιστα και συμπεριλαμβάνει πράγματι τις ασφαλιστικές εισφορές του εργαζομένου. Αυτά τα ποσά που αναφέρονται είναι οι "πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές" των εργαζομένων. Αν ο εργαζόμενος πληρώνει και πως το οφειλόμενο από αυτόν ποσό των εισφορών του, είναι θέμα δικής του διαχείρισης. Στο πεδίο αυτό δεν ζητείται το καθαρό ποσό αποδοχών, αλλά το μικτό, οι πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές και συνεπώς οι ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένου πληρώνονται από τον ίδιο τον εργαζόμενο. Στη συνέχεια στο πεδίο Β' του Πίνακα 2 αναφέρονται και μάλιστα διευκρινίζεται ότι αφορά το ποσοστό "24,81% επί του Α" οι ασφαλιστικές εισφορές του εργοδότη, ημών δηλαδή της παρεμβαίνουσας εταιρίας. Πράγματι εδώ θα ήταν "όχι ακριβές" ή "όχι διαφωτιστικό" να συμπεριληφθούν οι

ασφαλιστικές εισφορές του εργαζομένου και συνεπώς γίνεται από εμάς η απαραίτητη διευκρίνιση με το συγκεκριμένο ποσοστό 24,81%. Σαν σύνολο όλες οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας εταιρίας στρέφονται γύρω από δήθεν πλημμέλειες, μη καλή συμπλήρωση, "ασάφεια", δήθεν εσφαλμένους υπολογισμούς, έλλειψη εξειδίκευσης, έλλειψη ανάλυσης και κάθε δυνατή έκφραση που μπορεί αυτή να χρησιμοποιήσει. Τελικά όμως -έστω και με την βοήθεια μιας συντομότητας, απλούστατης διευκρίνισης- χωρίς καμία αντικατάσταση εγγράφου, με κάθε επιμέλεια και συνείδηση, όπως και σεβασμού της αρχής της τυπικότητας που φαίνεται και συνολικά στον φάκελο της οικονομικής μας προσφοράς αλλά και στο συγκεκριμένο έγγραφο, αποδείξαμε εν τέλει ότι δεν συντρέχει κανένας λόγος πλημμέλειας, αλλά αντιθέτως πολύ πλησίον της αριότητας στην οικονομική μας προσφορά. Άρα και ο συγκεκριμένος 2^{ος} προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα λόγος απόρριψης μέσω της προδικαστικής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.».

14. Επειδή, με την υπ' αριθμ. 2/27.01.2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων επί της ως άνω αίτησης αναστολής της προσφεύγουσας, το εν λόγω Δικαστήριο απέρριψε στην ουσία της την εν λόγω αίτηση της προσφεύγουσας κατά της υπ' αριθμ. 1506/2020 απόφαση της ΑΕΠΠ διαλαμβάνοντας ειδικότερα, ότι «...Επειδή, σύμφωνα με τον όρο 2.2.4 της διακήρυξης, οι οικονομικοί φορείς που συμμετέχουν στο διαγωνισμό προκειμένου να πληρούν το κριτήριο της καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας θα πρέπει να ασκούν δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο των προς παροχή υπηρεσιών, ήτοι να είναι εγγεγραμμένοι στο Τεχνικό Επιμελητήριο ως ηλεκτρολόγοι μηχανικοί ή μηχανολόγοι μηχανικοί, ενώ στο άρθρο 2.2.9.2. παρ.Β2, που αφορά τα αποδεικτικά μέσα, ορίζεται ότι για την απόδειξη του ως άνω κριτηρίου οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να προσκομίσουν άδεια άσκησης επαγγέλματος ηλεκτρολόγου μηχανικού ή μηχανολόγου μηχανικού από το Τεχνικό Επιμελητήριο, με το ως άνω αποδεικτικό μέσο να αποτελεί το μοναδικό που θέτει η διακήρυξη για την απόδειξη του εν λόγω κριτηρίου. Εξάλλου, η κατοχή της ζητούμενης άδειας σε περίπτωση που ο οικονομικός φορέας είναι νομικό πρόσωπο και δη ανώνυμη

εταιρία, δεν είναι απαραίτητο να συντρέχει σε κάποιο από τα μέλη του διοικητικού της συμβουλίου όταν τα τελευταία δεν μετέχουν στην εκτέλεση του επίμαχου έργου. Στην περίπτωση αυτή το εν λόγω κριτήριο θα πρέπει να αναζητηθεί σε κάποιο από τα πρόσωπα που ανήκουν στο μόνιμο προσωπικό της και το οποίο είναι ανά πάσα στιγμή σε ετοιμότητα να αναλάβει την εκτέλεση των εργασιών του έργου για λογαριασμό της. Ως εκ τούτου η αιτούσα ορθώς προσκόμισε καταρχάς την άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος του *****, ο οποίος είναι μηχανολόγος μηχανικός εγγεγραμμένος στο Τ.Ε.Ε., πλην όμως, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του εντύπου Ε4 (Πίνακας Προσωπικού), το οποίο επίσης προσκομίσθηκε ως δικαιολογητικό για να αποδειχθεί η σχέση που συνδέει την αιτούσα με τον ανωτέρω, προκύπτει ότι ο τελευταίος προσελήφθη ως πολιτικός μηχανικός με σύμβαση έργου ορισμένου χρόνου προκειμένου να απασχοληθεί στις *****. Συνεπώς ο ανωτέρω μηχανολόγος μηχανικός δεν αποτελεί εργαζόμενο που ανήκει στο μόνιμο προσωπικό της εταιρίας, ούτε συνδέεται με την αιτούσα με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, απορριπτόμενου του σχετικού ισχυρισμού της, αλλά αντίθετα αποτελεί μισθωτό που τον απασχολεί για ορισμένο χρονικό διάστημα σε συγκεκριμένο έργο χωρίς να προκύπτει από κανένα αποδεικτικό στοιχείο η δυνατότητά της να του αναθέτει πρόσθετες εργασίες ή να τον απασχολεί σε άλλο έργο και ειδικά στο προς ανάθεση, ενώ μόνη η αναφορά του στο ***** ότι πρόκειται να απασχοληθεί στο επίμαχο έργο δεν αρκεί. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός της ότι δεν ήταν υποχρεωμένη από τη διακήρυξη του έργου να προσκομίσει τις συμβάσεις εργασίας που τη συνδέουν με τους εργαζόμενους που θα χρησιμοποιούσε κατά την εκτέλεση του επίμαχου έργου προβάλλεται αλυσιτελώς διότι στην προσπάθειά της να αποδείξει ότι πληροί το κριτήριο καταλληλότητας έπρεπε να προσκομίσει κάθε μέσο που θα καταδείκνυε την αληθή σχέση που τη συνδέει με τον ανωτέρω μισθωτό και τη δυνατότητά της να τον χρησιμοποιήσει στο προς ανάθεση έργο. Στην ίδια κρίση, κατά τα προεκτεθέντα, κατέληξε, με την προσβαλλόμενη απόφασή της, η Α.Ε.Π.Π., η οποία για το λόγο τούτο παρίσταται νομίμως αιτιολογημένη, όπως βασίμως προβάλλει και με τις 1252/11.12.2020 απόψεις της. Επομένως, οι προβαλλόμενοι στην 17^η σκέψη της παρούσας λόγοι της

κρινόμενης αίτησης περί πλήρωσης του κριτηρίου καταλληλότητας του όρου 2.2.4. της Διακήρυξης δεν πιθανολογούνται σοβαρά ως βάσιμοι και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν. Επειδή, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, εφόσον πιθανολογείται σοβαρά ως νόμιμη, η απόρριψη της προσφοράς της αιτούσας για τον ανωτέρω λόγο της μη πλήρωσης του κριτηρίου καταλληλότητας, που συνιστά επαρκές και αυτοτελές προς τούτο έρεισμα, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λόγων της κρινόμενης αίτησης, με τους οποίους αμφισβητείται η νομιμότητα της έτερης αιτιολογικής βάσης (μη υποβολή φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας εν ισχύ κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς) με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της αναθέτουσας αρχής που ενέκρινε τα δικαιολογητικά κατακύρωσης της αιτούσας ως προσωρινής αναδόχου».

15. Επειδή, το έννομο συμφέρον του οικονομικού φορέα, που προσφεύγει ενώπιον της ΑΕΠΠ εξειδικεύεται αυθεντικά και αποκλειστικά από τον ίδιο, εξετάζεται δε από την τελευταία ως προς την νομιμότητά του, την απόδειξή του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, που επιβάλλουν την έννομη προστασία του, ότι δεν είναι ανταγωνιστικό του δημοσίου συμφέροντος, και ότι δεν είναι αποδοκιμαστέο ως ιδιοτελής (πρβλ. Δημήτριος Θ. Πυργάκης, Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 17).

16. Επειδή, η βλάβη, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς (ΣΤΕ 1995/2016). Οφείλει, δηλαδή, ο προσφεύγων να επικαλείται τις δυσμενείς μεταβολές που επέρχονται σε βάρος του από την πράξη προς θεμελίωση του έννομου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής (βλ. ΣΤΕ 3905/2004).

17. Επειδή, προσφάτως εκρίθη (ΣΤΕ 1573/2019) ότι «σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 362 παρ. 3 του ν. 4412/2016 και 7 του π.δ/τος 39/2017 (Α΄ 33), η ενώπιον της ΑΕΠΠ παρέμβαση ασκείται προς διατήρηση του κύρους της προσβαλλόμενης με την ενώπιόν της προδικαστική προσφυγή πράξης, η εξέταση επί της ουσίας των προβαλλόμενων από την ήδη αιτούσα με την παρέμβασή της ενώπιον της ΑΕΠΠ αιτιάσεων κατά της αποδοχής της

προσφοράς της ήδη παρεμβαίνουσας θα συνιστούσε επί της ουσίας διεύρυνση του αντικειμένου της διαφοράς κατά την ενδικοφανή διαδικασία, έτσι όπως αυτό προσδιορίστηκε από τους λόγους της προδικαστικής προσφυγής της....., αποσκοπώντας στην ακύρωση της ενώπιον της ΑΕΠΠ πράξης και κατά το μέρος που με αυτήν είχε γίνει δεκτή η προσφορά της προσφεύγουσας (πρβλ. ΣτΕ 64/2019, 3345/2013 για την παρέμβαση σε αίτηση ακυρώσεως). Το γεγονός δε ότι η αιτούσα είχε ανακηρυχθεί με την υπ' αριθμ.απόφαση του ΔΣ της αναθέτουσας αρχής προσωρινή μειοδότητρια δεν αναιρούσε το έννομο συμφέρον της πρώτης ν' ασκήσει επικαίρως προδικαστική προσφυγή και στη συνέχεια αυτοτελή αίτηση αναστολής κατά της πράξης αυτής προβάλλοντας αιτιάσεις σε σχέση με τη νομιμότητα της προσφοράς της..... Τούτο δε διότι τυχόν ευδοκίμηση της ασκηθείσης από την παρεμβαίνουσα προδικαστικής προσφυγής κατά της πράξεως με την οποία η αιτούσα είχε κηρυχθεί προσωρινή ανάδοχος, θα είχε ως αποτέλεσμα η προσφορά της να τεθεί εκτός της διαγωνιστικής διαδικασίας, με άμεσο αποτέλεσμα την κήρυξη της παρεμβαίνουσας ως προσωρινής αναδόχου....».

18. Επειδή, εξάλλου, όπως έχει κριθεί και από το ΔΕΕ (C-54/18 Cooperativa Animazione Valdocco Soc. Coop.soc. Impresa Sociale Onlus κατά Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo σκ. 36) κάθε προσφέρων ο οποίος θεωρεί ότι μια απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή η συμμετοχή ανταγωνιστή σε διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως είναι παράνομη και ενέχει κίνδυνο να του προκαλέσει ζημία, έχει άμεσο έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής κατά της εν λόγω αποφάσεως, ανεξαρτήτως της ζημίας που μπορεί, επιπλέον, να απορρεύσει από την ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον υποψήφιο. Η νομολογιακή αυτή αντιμετώπιση στηρίζεται στην ανάγκη τήρησης της αρχής ασφάλειας του δικαίου στο πλαίσιο των διαγωνιστικών διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων δια της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, η οποία υλοποιείται μέσω της υποχρεώσεως των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων να προσβάλουν επικαίρως, σε σύντομο χρονικό διάστημα, τις πράξεις που τους προξενούν ή ενδέχεται να τους προξενήσουν ζημία, προκειμένου να μην υποχρεώνεται η

αναθέτουσα αρχή να επαναλάβει ολόκληρη τη διαδικασία προς θεραπεία των παραβάσεων αυτών (βλ. σκέψεις 27-28, 36-37, 40-42 της ανωτέρω C-54/18). Εξάλλου, η αναγνώριση και στον (αρχικό) προσωρινό ανάδοχο, εννόμου συμφέροντος ν' ασκήσει επικαίρως προδικαστική προσφυγή προβάλλοντας αιτιάσεις κατά των ανθυποψήφιων της κρίνεται πλέον επιβεβλημένη στην περίπτωση που, η διαγωνιστική διαδικασία διεξάγεται σε ένα μόνο στάδιο (ήτοι εκδίδεται μία μόνο εκτελεστή διοικητική πράξη με την οποία κρίνεται το νομότυπο των κατατεθεισών προσφορών από απόψεως πληρότητας των δικαιολογητικών συμμετοχής και επάρκειας των τεχνικών και οικονομικών προσφορών των συμμετεχόντων), δεδομένου ότι ο κίνδυνος ν' ανατραπεί το (αρχικώς) ευνοϊκό γι' αυτόν αποτέλεσμα της διαγωνιστικής διαδικασίας και η εντεύθεν προκαλούμενη σε αυτόν ζημία ως εκ του αποκλεισμού του κατόπιν ασκήσεως και ευδοκιμήσεως της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής με αντικείμενο τη νομιμότητα της προσφοράς του από την δεύτερη προσφεύγουσα, είναι χρονικά, τουλάχιστον, αμεσότερος (βλ. ad hoc ΣΤΕ 1573/2019 σκέψη 10).

19. Επειδή, σε συνέχεια των ανωτέρω οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας κρίνονται απορριπτέες, καθώς από την επισκόπηση του φακέλου προκύπτει, ότι στρέφεται απαραδέκτως κατά της προσβαλλόμενης απόφασης και δη ανεπικαίρως, εφόσον μάλιστα μπορούσε νομίμως να στραφεί δυνάμει της προδιαληφθείσας απόφασης υπ' αριθ. 1573/2019 του ΣΤΕ, στο προγενέστερο στάδιο, όπου η παρεμβαίνουσα προσέφυγε ενώπιον της ΑΕΠΠ και επί της οποίας προσφυγής εξεδόθη η υπ' αριθμ. 1566/2020 απόφαση της ΑΕΠΠ. Τούτο, διότι όπως βασίμως υποστηρίζει ο αναθέτων φορέας η μεν «Τεχνική προσφορά - Δικαιολογητικά συμμετοχής» της προσωρινής αναδόχου κρίθηκε με τη με αριθμό **** Απόφαση, η δε «Οικονομική προσφορά» κρίθηκε επίσης με τη αριθμό 207/28-07-2020 απόφαση του αναθέτοντος φορέα. Οι αποφάσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στη νυν προσφεύγουσα μέσω του ΕΣΗΔΗΣ στις 26-05-2020 και στις 30-07-2020, αντίστοιχα, και κατά αυτών η νυν προσφεύγουσα, δεν άσκησε καμία προδικαστική προσφυγή εντός της νομίμου προθεσμίας. Η προσβαλλόμενη δε με αριθμό **** Απόφαση του αναθέτοντος φορέα δεν προέβη

σε καμία νέα κρίση επί των δικαιολογητικών συμμετοχής - τεχνικής προσφοράς και επί της οικονομικής προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, αφού αυτά είχαν ήδη αξιολογηθεί σε προγενέστερο στάδιο με τις προαναφερθείσες με αριθμούς 86/2020 και 207/2020 Αποφάσεις του αναθέτοντος φορέα, αλλά επανέλαβε τις διατυπωθείσες στις αρχικές με αριθμούς 86/2020 και 207/2020 αποφάσεις, κρίσεις, επί της προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, οι οποίες (αποφάσεις με αριθμούς 86/2020 και 207/2020) ουδέποτε προσεβλήθησαν με προσφυγή από την νυν προσφεύγουσα ενώπιον της Α.Ε.Π.Π., και συνακόλουθα ούτε ακυρώθηκαν με απόφαση της. Συνεπώς οι εν θέματι αιτιάσεις απορρίπτονται ως απαράδεκτες.

20. Επειδή, περαιτέρω, επικουρικώς κατά συνέπεια της ανωτέρω δικαστικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων, με την οποία εκρίθη απορριπτέα η προσφορά της προσφεύγουσας, παρέπεται, ότι οι οικείες αιτιάσεις προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος από αυτήν και ως εκ τούτου απορρίπτονται ως τέτοιες. Τούτο, διότι κατά την ημεροχρονολογία εξέτασης της οικείας προσφυγής, η προσφεύγουσα έχει ήδη καταστεί τρίτη ως προς την διαγωνιστική διαδικασία, καθώς έχει ήδη κριθεί με κρίση δικαστικής απόφασης, ότι νομίμως αποκλείστηκε από την συνέχεια της διαγωνιστικής διαδικασίας από το προγενέστερο στάδιο αυτής, χωρίς να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ότι έχει κατατεθεί κατά την ημεροχρονολογία εξέτασης της προσφυγής, οιαδήποτε αίτηση ακύρωσης εκ μέρους της κατά της υπ' αριθμ. 1506/2020 απόφασης της ΑΕΠΠ. Σε κάθε περίπτωση και όλως επικουρικώς, ως ήδη προδιελήφθη στην σκέψη υπ' αριθ. 14 της παρούσας και διά της ως άνω δικαστικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων εκρίθη, ότι με νόμιμη αιτιολογία, η οποία στηρίζει αυτοτελώς τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας και η οποία βάλλεται και διά της εξεταζόμενης προσφυγής, αποκλείστηκε η προσφεύγουσα, διότι η προσφορά της δεν πληρούσε τους όρους της διακήρυξης.

21. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

22. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, το παράβολο ύψους 600,00 € πρέπει να καταπέσει, κατά τις διατάξεις του άρθρων 363 του ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου, με κωδικό **** ύψους 600,00€, που κατέθεσε προσφεύγουσα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2021 και δημοσιεύτηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2021.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΟΥ**